

บทนำ

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

ปัจจุบันนี้นักจิตวิทยาเกือบทุกสาขา และนักสังคมวิทยาต่างให้ความสำคัญแก่สังคมประภค (socialization) เป็นพิเศษ เพราะสังคมประภคเป็นขบวนการที่มีความสำคัญต่อการพัฒนา พฤติกรรมบุคคลตามที่สังคมต้องการ ดังนั้นสังคมประภคจึงมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันกับ Mercer และ Merton¹ ให้ทัศนะว่า "สังคมประภคเป็นขบวนการที่ช่วยให้บุคคลมีการเรียนรู้ และรับไว้เป็นของตนซึ่งวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี เกณฑ์มาตรฐานของสังคม อุปนิสัย คุณค่าของระบบสังคมที่ตนอยู่ และยอมทำตามกฎเกณฑ์ของสังคมในชีวิตประจำวันจนกลายเป็นนิสัย" ดังนั้นสังคมประภคจึงมีบทบาทสำคัญในการกล่อมเกลาบุคคลให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคมและสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างเป็นสุข นอกจากนี้สังคมประภคยังมีผลต่อพฤติกรรมของบุคคลดังที่ McDonald² ได้กล่าวไว้ว่า "สังคมประภคมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลโดยที่พฤติกรรมจะถูกเหนี่ยวนำด้วยการให้รางวัลและลงโทษ" Secord และ Backman³ ก็ได้อธิบายความสำคัญของสังคมประภคที่มีต่อพฤติกรรมของบุคคลเพิ่มเติมว่า "เป็นขบวนการปะทะสัมพันธ์ระหว่างบุคคล โดยที่พฤติกรรมบุคคลจะถูกทำให้ยอมตามความคาดหวังของกลุ่มหรือมีพฤติกรรมเหมาะสมตามความมุ่งหวังของผู้ใหญ่" การที่สังคมประภคมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมแสดงว่าสังคมประภคมีบทบาทต่อการเปลี่ยนแปลง

1

Elaine E. Mercer, and Robert K. Merton, The Study of Society (New York : Harcourt, Brace and Company, 1958) , p. 479.

2

Frederick J. McDonald, Educational Psychology (San Francisco : Wad & Worth Publishing Company, Inc., 1959) , pp. 104 - 105.

3

Carl F. Secord, and Carl W. Backman, Social Psychology (New York : McGraw - Hill Company , 1960) , p. 525.

หรือพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคล ทั้งนี้เพราะบุคลิกภาพก็คือระบบการจัดรวบรวมวิถีแห่งพฤติกรรม ซึ่ง เป็นสิ่งกำหนดลักษณะเฉพาะการปรับตัวของบุคคลต่อสิ่งแวดล้อม⁴

ครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานของสังคมมีหน้าที่ (function) ถ่าบพอด ให้การเรียนรู้ วัฒนธรรมและค่านิยมแก่สมาชิกของครอบครัว รวมทั้งกลมเกลียวพฤติกรรมหรือบุคลิกภาพให้เป็นไปตามบทบาทความคาดหวังของสังคมโดยผ่านขบวนการสังคมประกิต จึงพูดได้ว่าบ้านมีบทบาท สำคัญในก้านสังคมประกิต ดังที่ Dinkmeyer⁵ สรุปว่า "บ้านเป็นศูนย์กลางของสังคมประกิต ที่สำคัญที่สุด โดยมีคามารถเป็นสื่อกลางของสังคมประกิต (socializing agent)" Secord และ Backman⁶ ได้อธิบายถึงความจำเป็นที่บุคคลต้องผ่านสังคมประกิตจาก ครอบครัวยุ่บุคคลแรกเกิดไม่อาจช่วยตัวเองได้จึงต้องพึ่งผู้ใหญ่ 2 ประการคือ ประการแรก เกี่ยวกับการสนองความต้องการพื้นฐาน เช่นการให้อาหาร อีกประการหนึ่งคือบุคคลขาดความรู้ เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมจึงต้องพึ่งผู้ใหญ่ ในการให้การ เรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม บิคามารถในฐานะ เป็นที่พึ่งของเด็กจึงสามารถเลือกพฤติกรรมตอบสนองตามที่ต้องการให้แก่เด็ก นั่นก็บิคามารถ มีอิทธิพลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคลโดยผ่านสังคมประกิต ดังที่ Sears และผู้ร่วมงาน⁷ ได้แสดงข้อคิดดังนี้ "อิทธิพลของบิคามารถที่มีต่อการพัฒนาบุคลิกภาพบุคคลนั้นไม่เพียงแต่เนื่องจาก ความสัมพันธ์ระหว่างบิคามารถและเด็ก และการลอกเลียนแบบพฤติกรรมเท่านั้น แลยังเกี่ยวกับ วิธีการอบรมเลี้ยงดูของบิคามารถด้วย" และ Dinkmeyer⁸ ได้สนับสนุนทัศนะข้างต้นว่า

⁴ Ernest R. Hilgard, and Richard C. Atkinson, Introduction to Psychology (New York : Harcourt, Brace & World, Inc., 1967), p. 462.

⁵ Don C. Dinkmeyer, Child Development (New Delhi : Prentice - Hall of India Private Limited, 1967), pp. 368 - 569.

⁶ Secord, and Backman, op.cit., pp. 556 - 569.

⁷ Robert R. Sears, Eleanor E. Maccoby, and Harry Lowin, Patterns of Child Rearing (New York : Row, Peterson & Company, 1957), p. 141.

⁸ Dinkmeyer, op.cit. , p. 321.

บุคคลใดมีบุคลิกภาพที่มีวุฒิภาวะตั้งแต่ระยะก่อนเข้าโรงเรียน

เนื่องจากมีแนวโน้มที่เชื่อว่าทัศนคติ ค่านิยม และบุคลิกภาพของบิดามารดาที่แตกต่างกัน มีผลให้บุตรได้รับแรงกดดันจากสังคมประเภทต่างกัน⁹ ประสบการณ์ด้านการศึกษาของบิดามารดา จึงเป็นตัวแปร ซึ่งได้รับความสนใจในค่านิยมประเภท เพราะการศึกษาในโรงเรียน (formal education) เป็นสิ่งสำคัญที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ค่านิยม และแนวความคิดความเชื่อของบุคคล ดังที่ Bagley¹⁰ กล่าวว่า "ประสบการณ์ทางการศึกษาสามารถพัฒนาความสามารถ ทัศนคติ และรูปแบบพฤติกรรมอื่น ๆ ซึ่งมีคุณค่าทางบวกต่อสังคม" ประสบการณ์ที่บุคคลได้รับจากโรงเรียนอันเป็นประสบการณ์ที่ได้รับความคิดเลือกและควบคุมนั้น เป็นสิ่งช่วยให้บุคคลมีความรู้ความสามารถที่จะศึกษาและพิจารณาเพื่อรับค่านิยมใหม่ตามความเปลี่ยนแปลงของสังคม"¹¹ เพราะฉะนั้นบิดามารดาที่ได้รับการศึกษาสูงกับบิดามารดาที่ได้รับการศึกษาค่ำ จึงน่าจะมีความแตกต่างในการทำหน้าที่เป็นสื่อกลางของสังคมประเภท ดังที่ Sears และบรูว์ริงาน¹² ให้ทัศนะว่า "ประสบการณ์ของบิดามารดาอันเนื่องมาจากปริมาณการศึกษาย่อมเกี่ยวข้องกับความสามารถในการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่มีความแตกต่าง และเมื่อลูกถึงขั้นวัยทารกหนึ่ง ๆ ความสามารถสูงของบิดามารดา ย่อมสัมพันธ์กับความกระตือรือร้นและความอบอุ่นในการอบรมเลี้ยงดู" นอกจากนี้ตัวแปรเกี่ยวกับเพศชายและหญิงที่มีผลต่อสังคมประเภท ก็ได้รับความสนใจจากนักจิตวิทยาและนักสังคมวิทยา เพราะเพศชายและหญิงต่างก็ได้รับบทบาทความคาดหวังจากสังคมต่างกัน บิดามารดาในฐานะตัวแทนของสังคมในการถ่ายทอดวัฒนธรรมและความคาดหวังของสังคมแก่เด็กย่อมมีแนวโน้ม

⁹ Hilgard, and Atkinson, *op.cit.* p. 463.

¹⁰ W.C. Bagley, The Teacher of Social Studies (Scribner : 1937), P. 328.

¹¹ U. Bronfenbrenner, "Socialization and Social Class through Time and Space, "Reading in Social Psychology, Edited by E.E., Maccoby and others (comp.), (New York : Holt, 1958), pp. 400 - 474.

¹² Sears, Maccoby, and Lewin, op. cit., pp. 421 - 422.

จะให้สังคมประติงแก่บุรุษชายและหญิงต่างกัน เช่นจากการศึกษาวิจัยของ Sears และผู้ร่วมงาน¹³ พบว่าบิดามารดาสวนใหญ่จะเข้มงวดในเรื่องมารยาทกับบุตรหญิงมากกว่าบุรุษชาย จึงพอสรุปได้ว่าชายและหญิงน่าจะมีบุคลิกภาพต่างกันและความแตกต่างนี้เนื่องจากผลของความคั่งการด้านวัฒนธรรม (cultural demand) มากกว่าอิทธิพลทางชีววิทยาที่กำหนดยความแตกต่างระหว่างเพศ¹⁴

ในระยะ 15 ปีที่ผ่านมา ประเทศไทยได้เริ่มเห็นความจำเป็นในการเร่งรัดพัฒนาประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมอย่างจริงจัง จะเห็นได้ว่ารัฐบาลได้ประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2504 - 2509) เมื่อ 10 ปีที่แล้ว และขณะนี้กำลังดำเนินงานพัฒนาความแผนพัฒนาแห่งชาติฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2510 - 2514)¹⁵ เป้าหมายการพัฒนาประเทศคือให้สังคมไทยเป็นสังคมสมัยใหม่ (modernization) โดยมุ่งจะพัฒนาด้านเศรษฐกิจจากระบบกสิกรรมเป็นอุตสาหกรรมมากขึ้น (industrialization) และมีวัตถุประสงค์จะพัฒนาระบบสังคมเดิมซึ่งเป็นสังคมเกษตรกรรม¹⁷ (agrarian society) ให้เป็นสังคมประชาธิปไตย ทั้งนี้เพื่อเพิ่มรายได้และยกระดับมาตรฐานการครองชีพให้สูงขึ้นซึ่งเป็นเป้าประสงค์ของการพัฒนาเศรษฐกิจ ส่วนการพัฒนาสังคมก็เพื่อพัฒนาประชาชนให้มีสิทธิเสรีภาพและมีความเสมอภาค¹⁸ การจะให้แผนพัฒนาประเทศบรรลุเป้าหมายดังกล่าวข้างต้นจำต้องเตรียมบุคคลเป็นอันดับแรกเพื่อให้ประชาชนพร้อมจะเข้าร่วมมีบทบาทเต็มที่ในการสนับสนุนความ

¹³ Ibid., pp. 400 - 407.

¹⁴ Margaret Mead, Male and Female : A Study of the Sexes in a Changing World (New York : Morrow, 1949) , p. 105.

¹⁵ พัทธยา สายหนู, "ความหมายของการพัฒนาสังคม," วารสารสังคมศาสตร์, 7 (มกราคม, 2514), 170 - 172.

¹⁶ วิรุพท วิเชียรโชติ, "สังคมไม่ตรีสัมพันธ์กับการพัฒนาประเทศ" วารสารจิตวิทยา, (2515), 35.

¹⁷ ไพฑูรย์ เจริญแก้ว, ลักษณะสังคมไทย พระนคร : เลียงเจียงจงเจริญ, 2513, หน้า 198.

¹⁸ วิรุพท วิเชียรโชติ, เรื่องเดิม, หน้า 36.

ก้าวหน้าของประเทศ เพราะการพัฒนาประเทศย่อมต้องอาศัยกำลังคนเป็นปัจจัยสำคัญทั้งด้าน
การผลิตและการปรับปรุงตนเองให้เข้ากับควมเปลี่ยนแปลงทางสังคม ในการเตรียมบุคคลนั้น
นอกจากต้องเตรียมความรู้ (technical skill) สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการเตรียมทัศนคติภาพ
อุปนิสัย และสัมพันธภาพระหว่างบุคคลกับสังคมให้เหมาะสมและสอดคล้องกับค่านิยมของระบบสังคม
ใหม่ เพราะตามทฤษฎี Organismic theory of society¹⁹ สังคมประกอบด้วยหน่วยเล็ก
ที่สุด คือบุคคลมารวมกัน ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงสังคมจึงควรเริ่มจากหน่วยที่เล็กที่สุด เพราะ
ความไร้ประสิทธิภาพหรือบุคคลิกภาพของบุคคลไม่เปลี่ยนแปลง การเปลี่ยนแปลงสังคมย่อมเป็นไปได้
ไม่ได้ จึงไม่น่าแปลกใจที่แผนพัฒนาประเทศทั้ง 2 ฉบับประสบปัญหาความล่าช้าเป็นวง
และไม่บรรลุเป้าหมายอย่างสมบูรณ์ และจากการวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา พบว่าส่วนใหญ่เนื่อง
จากบุคคลิกภาพของบุคคลไม่พร้อมจะให้ความร่วมมือและสนับสนุนการพัฒนาประเทศตามแผนได้
ลักษณะบุคคลิกภาพที่ควรปลูกฝังแก่ประชาชนเพื่อสอดคล้องกับแผนพัฒนาประเทศมีมากมาย เช่น
การพึ่งตัวเอง (self-reliance) ความกล้าในการแสดงความคิดเห็น ความคิดริเริ่ม
และการรู้จักใช้สิทธิควบคู่ไปกับการทำหน้าที่ที่ตนพึงกระทำ²⁰ วิธีพัฒนาบุคคลิกภาพของบุคคล
ให้มีความก้าวหน้าตามที่ควรนั้น ควรเริ่มในระดับครอบครัว เพราะประสบการณ์ในชีวิต
ซึ่งบุคคลได้รับจากครอบครัว เป็นพื้นฐานของโครงสร้างบุคคลิกภาพทั้งหมดของบุคคล²¹ จึงควร
ส่งเสริมให้บิดามารดาเลี้ยงดูบุตรด้วยค่านิยมใหม่ เพื่อส่งเสริมให้บุคคลมีบุคคลิกภาพเหมาะสมกับ
สังคมประชาธิปไตย และวิธีส่งเสริมให้บิดามารดาเข้าใจค่านิยมของสังคมแบบใหม่ดังกล่าวจน
สามารถปรับปรุงนำไปอบรมเลี้ยงดูบุตรนั้น ควรให้บิดามารดามีพื้นฐานการศึกษาหรือประสบการณ์
พอสมควร

ด้วยเหตุที่บุคคลิกภาพบุคคลเป็นปัญหาใหญ่ต่อการเปลี่ยนแปลงสังคมและพื้นฐานการศึกษาของ

¹⁹ โพรบ์ เครือแกว , เรื่องเดิม , หน้า 18.

²⁰ วิบุต วิเชียรโชติ , เรื่องเดิม , หน้า 43

²¹ A.R. Lindesmith, and A.L. Strauss , Social Psychology

บิคารมารคามีผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพโดยผ่านสังคมประเทิศกึ่งกลางข้างคั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจใคร่จะศึกษาว่าสังคมประเทิศของบิคารมารคามีมีระดับการศึกษาสูง และบิคารมารคามีมีระดับการศึกษาต่ำ แตกต่างหรือคล้ายคลึงกันอย่างไร ก็นี้มีผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของบุตรชายและหญิงหรือไม่ ผลการศึกษานี้จะช่วยให้เข้าใจถึงบทบาทของการศึกษาที่มีต่อสังคมประเทิศ และช่วยให้เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างสังคมประเทิศและบุคลิกภาพทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขวิธีสังคมประเทิศของบิคารมารคามีด้วยการยกระดับการศึกษาของประชาชนให้ทั่วถึง และพัฒนาระบบการศึกษาให้เหมาะสม ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อการวางรากฐานในการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพของชนุชนรุ่นหลัง

การวิจัย เจกสาร ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและเหตุผลในการตั้งสมมติฐาน

เนื่องจากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสังคมประเทิศของบิคารมารคามีมีระดับการศึกษาสูงและต่ำ ยังน้อยมากโดยเฉพาะในประเทศไทยยังไม่มีผู้ใดศึกษามาก่อน ส่วนใหญ่ได้ศึกษาเกี่ยวกับสังคมประเทิศของบิคารมารคามีสั้นสังคมเศรษฐกิจต่างกัน จากการศึกษาของ Sears และผู้ร่วมงาน²² พบว่าระดับการศึกษาสูงและต่ำของบิคารมารคามีสัมพันธ์กับชั้นสังคมเศรษฐกิจกลางและต่ำ (middle and lower class) ถึง .58 ผู้วิจัยจึงถือว่า (assume) การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสังคมประเทิศของบิคารมารคามีสั้นกลางและต่ำพอเป็นแนวทางช่วยให้เข้าใจลักษณะสังคมประเทิศของบิคารมารคามีมีระดับการศึกษาสูงและต่ำตามลำดับ และถือว่าการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูของบิคารมารคามีก็น่าจะศึกษาเกี่ยวกับสังคมประเทิศของบิคารมารคามีสั้นที่ Whiting และ Child²³ ให้ทัศนะว่า "การให้อาหาร การฝึกหัดขับถ่าย การจัดการเกี่ยวกับพฤติกรรมก้าวร้าวและเรื่องอื่นในขอบข่ายของการฝึกหัดอบรมเลี้ยงดูของบิคารมารคามี เป็นเรื่องของสังคมประเทิศ"

²² Sears, Maccoby, and Lewin, *op.cit.*, p. 425.

²³ J.W., Whiting, and I.L. Child, Training and Personality : A Cross Cultural Study (New Haven , Conn.: Yale University Press, 1953), p. 144, p. 150, p. 475.

ในปี พ.ศ. 2505 นางสาวชูจิตต์ พิทักษ์ผล²⁴ ได้ทำการศึกษาคำชมรมเลี้ยงดูเด็กของครอบครัวที่มีฐานะสังคมเศรษฐกิจต่ำในจังหวัดพระนครและธนบุรี กลุ่มตัวอย่างคือมารดา 30 ครอบครัว มีระดับการศึกษาไม่เกินชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใช้วิธีสัมภาษณ์ทัศนคติและวิธีชมรมเลี้ยงดูลูกชายและหญิงของมารดา ผลปรากฏว่ามารดาที่มีอายุมากจะเริ่มฝึกการขับถ่ายเร็วกว่ามารดาที่มีอายุน้อย แต่ก็ไม่เข้มงวดในการฝึก มารดามักลงโทษลูกด้วยวิธีเขี่ยน้ําคือหรือชว่า จะเขี่ยน้ําคือให้ลูกรู้จักพึ่งตัวเองตั้งแต่อายุ 2 - 3 ขวบ เด็กจะถูกฝึกให้กินอาหาร อาบน้ำ และแต่งตัวด้วยตนเอง เด็กหญิงทำงานได้ดีกว่าเด็กชาย ส่วนเด็กชายก้าวร้าวมากกว่า และมารดาส่วนใหญ่สนับสนุนให้ลูกชายมีการต่อสู้เพื่อป้องกันตัว แต่ไม่สนับสนุนให้แสดงการก้าวร้าวผู้ใหญ่

ในปี พ.ศ. 2506 นางสาวพิไล ฉายากุล²⁵ ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการชมรมเลี้ยงดูของมารดาชั้นกลางในจังหวัดพระนครและธนบุรี กลุ่มตัวอย่างคือมารดาของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2 และ 3 จำนวน 70 คน ใช้วิธีสัมภาษณ์การชมรมเลี้ยงดูของมารดาในเรื่องการให้อาหาร การฝึกขับถ่าย การฝึกความเป็นอิสระ การลงโทษ ความมุ่งหวังด้านการศึกษาและความสัมพันธ์ระหว่างบิดาและเด็ก ปรากฏผลว่า มารดาส่วนใหญ่มีทัศนคติในเรื่องต่อไปนี้เป็น การให้อาหาร การฝึกหัดขับถ่าย การฝึกความเป็นอิสระและความรับผิดชอบ มีการผ่อนปรนน้อยเกี่ยวกับการลงโทษเด็กเมื่อซัดค่าสิ่งยั้คามารดา มารดาส่วนใหญ่หวังให้ลูกเรียนได้ดีในโรงเรียนและเรียนถึงชั้นมหาวิทยาลัย

²⁴ชูจิตต์ พิทักษ์ผล, "การชมรมเลี้ยงดูเด็กในครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมต่ำในจังหวัดพระนครและธนบุรี," วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาวิทยาลัยศิลปากร แผนกวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ วิทยาลัยวิชาการศึกษา, 2505. (อัครสาเนา)

²⁵พิไล ฉายากุล, "การชมรมเลี้ยงดูของครอบครัวชั้นกลางในจังหวัดพระนครและธนบุรี (Child Rearing Practice of Middle Class Families in Bangkok - Thonburi, Thailand), "วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยศิลปากร แผนกวิชาจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2506. (อัครสาเนา)

ในปีการศึกษา 2500 แพทย์หญิงสุภา มาลากุล ๗ อยุธา และผู้ร่วมงาน²⁶ ได้ศึกษา การเลี้ยงดูเด็กอายุ 1 - 5 ขวบของครอบครัวไทยในจังหวัดธนบุรี กลุ่มตัวอย่างคือมารดา 10 คน ซึ่งเลือกจากมารดาของนักเรียนชายและหญิงชั้นประถมปีที่ 4 และมัธยมปีที่ 1 โรงเรียน บ้านสมเด็จ นักเรียนมีสติปัญญาปกติ สรุปผลการศึกษาค้นคว้า มารดาส่วนใหญ่หวังให้ลูกเป็นไปตาม ที่คาดหวังของบิดามารดามากกว่าให้เป็นไปตามที่ลูกอยาก บุคคลที่เป็นเยี่ยงอย่างของลูกคือบิดา รองลงมาคือ ปู่ ย่า ตา และยาย การฝึกการขับถ่ายเริ่มตั้งแต่ลูกเดินได้ แต่ไม่เข้มงวดและ เร่งเร้านัก มารดาส่วนใหญ่ไม่ยอมให้ลูกมีพฤติกรรมก้าวร้าว สนับสนุนให้ลูกต่อสู้ป้องกันตัว แต่ใน ทางปฏิบัติมักไม่ยอม ลูกหญิงได้รับการกระตุ้นให้พึ่งตัวเองและรับผิดชอบงานบ้านมากกว่าและก่อน ลูกชาย มารดาส่วนใหญ่อยากให้ลูกมีการศึกษาเพราะเชื่อว่าเป็นสิ่ง ง่ายให้ประสบความสำเร็จ ในชีวิต

ในปี ค.ศ. 1958 De Young²⁷ ได้ศึกษาการอบรมเลี้ยงดูเด็กของชาวชนบทไทย ปรากฏผลดังนี้ เด็กได้รับการฝึกหัดขับถ่ายอย่างค่อยเป็นค่อยไปและจะเริ่มถูกผู้ใหญ่ลงโทษเมื่ออายุ 3 หรือ 4 ขวบ เด็กส่วนใหญ่จะเรียนรู้อาการแหวะและเข้ชั่งผู้อาวุโสตั้งแต่ยังเล็กและยอมรับ สถานะของตนในครอบครัว เมื่ออายุ 7 หรือ 8 ขวบจะเริ่มได้รับการมอบหมายงานต่างกันตาม เพศ เช่นเด็กหญิงจะช่วยงานบ้านส่วนเด็กชายจะช่วยเลี้ยงกวาง

จากผลการวิจัยข้างต้นพอสรุปได้ว่า มารดาไทยระดับสังคมเศรษฐกิจกลางและต่ำมี การสังคมนประดิดโดยทั่วไปไม่ต่างกัน ที่เห็นได้ชัดคือความเข้มงวดในการฝึกหัด และการฝึกความ เป็นอิสระ มารดาทั้ง 2 ประเภทค่อนข้างอ่อนปรนและฝึกให้เด็กช่วยตัวเองตั้งแต่อายุ 2 - 2 1/2 ขวบ แต่มารดาชั้นสังคมเศรษฐกิจต่ำมีแนวโน้มนลงโทษเด็กด้วยวิธีเข้ช่นกัและมี การฝึกความเป็น

²⁶ สุภา มาลากุล ๗ อยุธา , "การศึกษาค้นคว้าเรื่องการเลี้ยงดูเด็กอายุ 1 - 5 ขวบ ในวัฒนธรรมไทย," วารสารสมาคมจิตวิทยาแห่งประเทศไทย, 2 (กรกฎาคม, 2501), 1 - 70.

²⁷ John E. De Young, Village Life in Modern Thailand (Los Angeles : University of California Press Inc., 1958).

อิสระมากกว่า มารดาไทยโดยทั่วไปหวังให้ลูกได้รับการศึกษา และได้สิ่งมประภคิถููกชวชยแะหญิง
ต่างกัน โดยเด็กหญิงได้รับการฝึกให้พึ่งตัวเองมากกว่าและก่อนเด็กชาย นิคามารดาเข้มงวด
เรื่องกรียาการยพหและการก้าวร้าวกับเด็กหญิงมากกว่าเด็กชาย ผลการวิจัยนี้มาเชื่อถือพอควร
เพราะเป็นข้อพบของการวิจัยจากนักวิจัยหลายคน แต่การวิจัยเกือบทุกเรื่องใช้กลุ่มตัวอย่างน้อย
เช่นการวิจัยของแพทย์หญิงสุภา มาลากุล ๗ อยู่ชวชย ใช้กลุ่มตัวอย่างเพียง 10 คน

เนื่องจากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู และบุคลิกภาพของบุตรซึ่งสัมพันธ์กับ
การอบรมเลี้ยงดูในประเทศไทยยังมีน้อยมาก ผู้วิจัยจึงได้นำผลการศึกษาริชัยต่างประเทศเกี่ยวกับ
เรื่องดังกล่าวมาประกอบการตั้งสมมติฐานโดยถือว่า ผลการศึกษาวิจัยดังกล่าวต่อไปนี้จะช่วยให้เข้าใจ
เรื่องที่กำลังศึกษาวิจัยกว้างขวางขึ้น และทราบว่าตัวแปรของวัฒนธรรมต่างชาติใดที่เทียบเท่ากับวัฒนธรรม
ไทยได้

ในปี ค.ศ. 1957 Sears และผู้ร่วมงาน²⁹ ได้ศึกษาการอบรมเลี้ยงดูของมารดา
ที่มีระดับการศึกษาสูงและต่ำจำนวน 372 คน กลุ่มที่มีระดับการศึกษาสูง 192 คน และกลุ่มที่มีระดับ
การศึกษาค่ำ 180 คน เกณฑ์ในการแบ่งกลุ่มที่มีระดับการศึกษาสูงคือมารดาที่จบการศึกษาสูงกว่า
ระดับมัธยม (high school) รวมทั้งผู้เข้าโรงเรียนพยาบาล บริหารธุรกิจ หรือวิทยาลัย ส่วน
มารดาที่จัดในกลุ่มมีระดับการศึกษาต่ำคือจบการศึกษาสูงสุดไม่เกินระดับมัธยม เก็บข้อมูลการอบรม
เลี้ยงดูด้วยการสัมภาษณ์ ผลปรากฏว่า ค่าสหสัมพันธ์จากการเปรียบเทียบระหว่างการอบรมเลี้ยงดู
กับระดับชั้นสังคมเศรษฐกิจกลางและต่ำของมารดา การอบรมเลี้ยงดูของมารดาที่มีระดับการศึกษาสูง
ต่างกับมารดาที่มีระดับการศึกษาต่ำอย่างมีนัยสำคัญในค้านคือไปนี้

มารดาที่มีระดับการศึกษาสูง ฝึกช้บถายชากว่าและเข้มงวดน้อยกว่ามารดาที่มีระดับการศึกษา
ต่ำ ทั้งไม่เข้มงวดมากเกี่ยวกับความเ็นระเบียบและความสะอาด

ใช้เหตุผลในการอบรมมากกว่า แต่ให้รางวัลจริง (tangible reward) และลงโทษ
ทางกายหรือทำให้เสื่อมศักดิ์ศรีน้อยกว่ามารดาที่มีระดับการศึกษาต่ำ

²⁹ Sears, Maccoby, and Lewin, op.cit., p. 433.

มอบหมายให้เด็กทำงานบ้านสม่ำเสมอมากกว่า

ยอมให้เด็กฟังหูกนอนมากกว่า

ยอมให้เกิดผลพฤติกรรมก้าวร้าวต่อพ่อแม่มากกว่า และมีการลงโทษเกี่ยวกับเรื่องนี้ น้อยกว่า

มุ่งหวังให้เด็กรับการศึกษามากกว่า

เมื่อเปรียบเทียบการอบรมเลี้ยงดูของมารดาที่มีระดับการศึกษาสูง และต่ำกับมารดา ที่มีชั้นสังคมสูงและต่ำตามลำดับพบว่า ความแตกต่างของระดับการศึกษาจะแสดงความแตกต่าง ในการยินยอมให้เด็กก้าวร้าวมากกว่าความแตกต่างระหว่างชั้นสังคม ในทำนองเดียวกันชั้นสังคม จะแสดงความแตกต่างมากกว่าในด้านการคาดหวังให้เด็กรับการศึกษาระดับสูง

ในปี ค.ศ. 1958 Bronfenbrenner³⁰ ได้ศึกษาการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา ชั้นกลางและต่ำ พบว่ามีการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกันในเรื่องต่อไปนี้คือ บิดามารดาชั้นกลางให้ความอบอุ่น ไซ่เหตุผล และใช้วินัยเกี่ยวกับการเร้าให้เด็กรู้สึกผิด แสดงความไม่พอใจ หรือไม่สนใจเด็กมากกว่าบิดามารดาชั้นกลาง มีการยินยอมผ่อนปรนมากกว่าต่อการเรียกร้องความสนใจของเด็ก การแสดงการก้าวร้าวต่อพ่อแม่ มารยาทในการรับประทานอาหาร ความสะอาด ความมีระเบียบ การเชื่อฟังต่อเรื่องห้ามทำสิ่งผิด กฎเกณฑ์การเข้านอน และการเชื่อฟังอื่น ๆ ส่วนบิดามารดาชั้นต่ำมักใช้วิธีลงโทษรุนแรง ลงโทษมากกว่า พูดเสียงดังกับเด็ก และเข้มงวดในการปฏิบัติตามวินัย ผู้วิจัยอธิบายว่าเหตุที่บิดามารดาชั้นกลางและต่ำมีการอบรมเลี้ยงดูต่างกันเช่นนี้ สาเหตุสำคัญที่ต้นเหตุคือบิดามารดาชั้นกลางมีการศึกษาคิดว่า จึงย่อมสามารถรับรู้และเข้าใจในความคิดใหม่ ๆ เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูจากหนังสือต่าง ๆ ได้ดีกว่าบิดามารดาชั้นต่ำ

ในปี ค.ศ. 1952 David และ Havighurst³¹ ได้ศึกษาการอบรมเลี้ยงดู

³⁰ Bronfenbrenner, loc.cit.

³¹ A. David, and R.J. Havighurst, "Social Class and Color Differences in Child Rearing, Reading in Social Psychology : Edited by E.F. Maccoby, and Others (comp.), (New York : Holt, 1958), pp.400 - 475.

ของมารดาชั้นกลางและต่ำ ทั้งบิดาและบิดาจำนวน 200 คน ใช้ผู้สัมภาษณ์ 3 คน สัมภาษณ์ การอบรมเลี้ยงดูพบว่า มารดาชั้นกลางมีระเบียบและความรับผิดชอบด้วยความเข้มงวดมากกว่า บิดาเร็วกว่า และมีความสม่ำเสมอในการฝึก มีความคาดหวังให้ลูกเรียนต่อในระดับ มหาวิทยาลัย และคาดหวังให้สถานภาพด้านอาชีพ (occupational status) มากกว่า

ในปี ค.ศ. 1959 Rosen และ Andrada³² ได้ศึกษากำเนิดของการอบรมเลี้ยงดู ของบิดามารดาชั้นกลางและต่ำพบว่า ครอบครัวชั้นกลางให้ความสำคัญในเรื่องต่อไปนี้มากกว่า บิดามารดาชั้นต่ำ คือการฝึกความเป็นอิสระ (independent training) การพึ่งตนเอง (self-reliance) ความเป็นอิสระแก่ตนเอง (autonomy) การสัมฤทธิ์ผลในมาตรฐาน ของความดีเด่น รับผิดชอบและให้รางวัลเมื่อลูกสัมฤทธิ์ผลมากกว่า และทำโทษมากกว่าเมื่อลูกทำความ ผิดหวังแก่บิดามารดา

ในปี ค.ศ. 1953 McClelland และผู้ร่วมงาน³³ ได้ศึกษาแรงจูงใจสัมฤทธิ์ผล ของเด็ก พบว่าเด็กที่มีบิดามารดาเน้นเรื่องการฝึกความอิสระและมาตรฐานของความดีเด่นจะมี แรงจูงใจสัมฤทธิ์ผลมากกว่าเด็กที่ย่อแม่ไม่เน้นเรื่องเหล่านี้ และเนื่องจากบิดามารดาชั้นกลางเน้น ในเรื่องดังกล่าว เช่นการต่อสู้เพื่อความสำเร็จ มีความคาดหวังต่อการบรรลุเป้าหมายสูง ดังนั้น เด็กจากครอบครัวชั้นกลางจึงพบว่ามีความแรงจูงใจสัมฤทธิ์ผลมากกว่าเด็กจากครอบครัวชั้นต่ำ

จากผลการศึกษาวิจัยดังกล่าวข้างต้นแสดงว่า บิดามารดาที่มีระดับการศึกษาสูงและต่ำ มีสังคมนิยมคล้ายกับบิดามารดาชั้นกลางและต่ำตามลำดับ คือบิดามารดาที่มีระดับการศึกษาสูง หรือชั้นกลางจะใจเด็ดขาด และเข้มงวดปรนในการฝึกหัด ไม่เข้มงวดต่อการประพฤติปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ หรือความเป็นระเบียบ ยินยอมให้เด็กมีพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่าบิดามารดาที่มีระดับการศึกษาต่ำ

³² B.C. Rosen, and R.D. Andrada, "The Psychological Origins of Achievement Motivation, American Journal of Sociometry, 22 (1959), 185 - 218.

³³ D.C. McClelland, J.W. Atkinson, R.A. Clark, and E.L. Lowell, The Achievement Motive (New York : Appleten Century - Crafts Inc., 1953), pp. 303 - 304.

ให้ความสำคัญแก่การฝึกความเป็นอิสระ การพึ่งตัวเอง ความสัมฤทธิ์ผล มีการรับรู้และให้รางวัล
 เกี่ยวกับความสำเร็จ และมีความคาดหวังใ้ลูกรับการศึกษามากกว่า ส่วนบิดามารดาที่มีระดับ
 การศึกษากำ หรือชั้นต่ำ มีแนวโน้มให้อารมณ์ในการอบรมฝึกหัดมากกว่าเหตุผล ค่อนข้างเข้มงวด
 ในการฝึกหัดและควบคุม และมักใช้การลงโทษ เช่น เข้มงวดมากกว่ากลุ่มที่บิดามารดาที่มีระดับการศึกษา
 สูง ผลการศึกษาวิจัยข้างต้นนี้มีความเชื่อถือได้ค่อนข้างสูง เพราะเป็นข้อพบของการวิจัยเกือบทั้ง 5
 เรื่อง การวิจัยแต่ละเรื่องมีวิธีดำเนินการและรวบรวมข้อมูลที่น่าเชื่อถือ และเหมาะสมเป็นต้นว่า
 ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวนมาก เช่น Sears และผู้ร่วมงานใช้กลุ่มตัวอย่าง 372 คน ส่วนใหญ่
 เก็บข้อมูลโดยใช้วิธีสัมภาษณ์และได้พยายามทำให้วิธีสัมภาษณ์เชื่อถือได้สูง เช่น David และ
 Havighurst ใช้ผู้สัมภาษณ์ 5 คน

ในปี ค.ศ. 1945 Baldwin และผู้ร่วมงาน³⁴ ได้ศึกษาพฤติกรรมของเด็กวัยก่อน
 เข้าโรงเรียน และวัยเข้าโรงเรียน ที่มาจากบ้านมีบรรยากาศประชาธิปไตยอบอุ่นและปฏิเสธ เด็ก
 ผลปรากฏว่าเด็กวัยก่อนเข้าโรงเรียนที่มาจากครอบครัวมีบรรยากาศเป็นประชาธิปไตยไม่แสดง
 ความสามารถในการเข้าสังคมและแสดงความเป็นเพื่อน เด็กที่มาจากบ้านอบอุ่นจะแสดงความเป็น
 เพื่อนมากกว่าและมักชอบทะเลาะ ส่วนเด็กมาจากบ้านที่ปฏิเสธมีพฤติกรรมที่ต่างจากเกณฑ์มาตรฐาน
 เล็กน้อย และแสดงการต่อต้านผู้ใหญ่ ส่วนผลการศึกษาเด็กวัยเข้าโรงเรียนที่มาจากบ้านมีบรรยากาศ
 คึงกล่าว พบว่า เด็กที่มาจากบ้านมีบรรยากาศประชาธิปไตยเห็นคนกว้างขวาง สามารถปรับตัว
 เข้ากับเพื่อนได้ง่าย มีความรู้สึกที่มั่นคง ปลอดภัย เด็กมาจากบ้านอบอุ่นมักช้อขายและเก็บตัว และ
 กลุ่มที่มาจากบ้านปฏิเสธเด็กมักชอบต่อต้านคำแนะนำของผู้ใหญ่ ชอบทะเลาะและก้าวร้าว

ในปี ค.ศ. 1963 Peck และ Havighurst³⁵ ได้ศึกษาพฤติกรรมของเด็กวัยรุ่น

³⁴ A.L. Baldwin, J. Kalhorn, and F.H. Breese, "Patterns of Parent Behavior," Psychological Monograph, 3 (1945), 58.

³⁵ R.F. Peck, and R.J. Havighurst, Child Development and Personality (2nd ed. New York : John Willey & Sons, Inc., 1963), p. 12.

ที่มาจากครอบครัวที่มีบรรยากาศประชาธิปไตย และใช้อำนาจ (authoritarian) พบว่าเด็ก จากครอบครัวประชาธิปไตยมีความเป็นอิสระแก่ตัวเองและรับนิยชมมากกว่าเด็กมาจากครอบครัว ใช้อำนาจ

ชาติการศึกษาวิจัยข้างต้นกล่าวได้ว่าบรรยากาศที่บ้านอื่นเนื่องจากหาค่าสังคมนีประกิต ของบิดามารดาที่มีผลต่อบุคลิกภาพของบุตร คือเด็กมาจากบ้านที่มีบรรยากาศประชาธิปไตยจะมีความ ติฉิรเริ่ม ความเป็นอิสระแก่ตัวเอง และมีความรับนิยชมมากกว่าเด็กจากบ้านที่ใช้อำนาจปกครอง เด็ก เนื่องจากสังคมนีประกิตลักษณะประชาธิปไตยเป็นก่านิยมกอนช่วงใหม่ บิดามารดาที่ใช้จึงมี แนวโน้มแสดงถึงมีการรับค่านิยมใหม่ กลุ่มที่มีระดับการศึกษาสูงจึงน่าจะใช้ก่านิยมนี้กว้างขวางและ เข้าใจว่ากลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่ำ เพราะการศึกษาจะช่วยให้ทันต่อวิทยาการและการเปลี่ยนแปลง ใหม่ ๆ

ในปี ค.ศ. 1942 Ayer และ Bernreuter³⁶ ได้ศึกษาบุคลิกภาพของเด็กชั้นเนื่อง จากวินัยที่รับจากบิดามารดาต่าง ๆ กัน พบว่า เด็กที่ไ้การเขี่ยนที มีลักษณะบุคลิกภาพทางจวก ความเป็นจริง ค้องพึ่งผู้ใหญ่ในค่านกรความรักและความเอาใจใส่อย่างนิคปรกติ และปรับตัวเข้ากับ สิ่งแวดล้อมใหม่ยาก ส่วนเด็กที่บิดามารดายอมให้มีอิสระในการใช้ความคิดและตัดสินใจด้วยตนเอง นั้นจะสามารถเผชิญความจริงได้ลึกกว่าและพึ่งผู้ใหญ่้น้อยกว่า

ในปี ค.ศ. 1957 Watson³⁷ ได้ศึกษาทัศนคติการใช้วินัยของบิดามารดาที่มีบุคลิกภาพ ของเด็ก ผลปรากฏว่า เด็กที่ไ้รับอิสระจากบิดามารดาจะมีความติฉิรเริ่มมากกว่าเด็กที่บิดามารดา ควบคุม ซึ่งเด็กพวกหลังนี้มีพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า

³⁶ M.E. Ayer, and R.G. Bernreuter, "A Study of the Relationship between Discipline and Personality Traits in Little Children," Journal of Genetic Psychology, 50 (1937), p. 163 - 170.

³⁷ G. Watson, "Some Personality Differences in Children Related to Strict or Permissive Parental Discipline," Journal of Psychology, 44 (1957), 227 - 249.

ในปี ค.ศ. 1961 Gregory³⁸ ได้สรุปผลการวิจัยของเขาว่าเด็กที่มีบุคลิกภาพ
มีปัญหาในการเข้าสังคมและมีพฤติกรรมผิดปรกติ ก็ไม่อาจสร้างความสัมพันธ์อันดีกับพ่อแม่ และ
พบว่าพวกที่ติดยา หรือ เหล้า ส่วนใหญ่มีประวัติถูกบิดามารดาควบคุมและเรีกร้องมากไปจนเกิด
ความกังวลใจ

ในปี ค.ศ. 1961 Peterson และผู้ร่วมงาน³⁹ ได้ศึกษาทัศนคติการเลี้ยงดู
ของบิดามารดาด้ยเด็กอนุบาลที่มีปัญหา ผลปรากฏว่า ทัศนคติที่เข้มงวด เย็นชาและก้าวร้าวของ
บิดามารดาจะสัมพันธ์กับบุคลิกภาพมีปัญหของ เด็ก เขาแสดงทัศนะว่าสำหรับเด็กเล็ก ความเข้มงวด
ของบิดามารดาอาจจำเป็นในการป้องกันพฤติกรรมที่มีปัญหา แต่เด็กโตนั้นความรักของบิดามารดา
มีความสำคัญต่อการป้องกันพฤติกรรมมีปัญหามากกว่า

ในปี ค.ศ. 1961 Bronfenbrenner⁴⁰ ได้ศึกษาบิดามารดาที่ใช้แบบแผนวินัยให้
ความรักมากไปพบว่า มีผลต่อการลดความคิดสร้างสรรค์และความเป็นอิสระของลูก

ในปี ค.ศ. 1962 Unger⁴¹ พบว่า บิดามารดาที่ทะนุถนอมลูกมากไปจะสัมพันธ์กับ
บุคลิกภาพซึ่งฉวมั่นดวงลูก

---

³⁸ I. Gregory, Psychiatry : Biological and Social (Philadelphia
H.B. Saunders Co., 1961), p. 74.

³⁹ D.R. Peterson, "Behavior Problems of Middle Childhood,"
Journal of Consulting Psychology, 25 (1961), 205 - 209.

⁴⁰ U Bronfenbrenner, The Changing of American Child,
A Speculative Analysis (New York : Holt , 1961), pp. 78 - 84.

⁴¹ S.M. Unger, "Antecedents of Personality Differences in Guilt
Responsibility," Psychological Review, 10 (1962), 357 - 358.

จากผลการศึกษาวิจัยข้างต้น แสดงว่าวินัยและทัศนคติในการสังคมประเทิของ บิดามารคามีผลต่อบุคลิกภาพของเด็ก เช่นเด็กที่ถูกควบคุมจะมีพฤติกรรมก้าวร้าว การถูก ทะนุถนอมหรือรักมากสัมพันธ์กับบุคลิกภาพทั้งคนอื่น ส่วนเด็กที่ได้รับความอิสระจะมีความคิด ริเริ่ม และเด็กที่มีปัญหาจะสัมพันธ์กับความเข้มงวดของบิดามารดา จึงสรุปได้ว่าสังคมประเทิ มีผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพบางลักษณะ

Sears⁴² ได้กล่าวถึงความสำคัญของระดับการศึกษามารดาที่มีต่อสังคมประเทิ และพัฒนาบุคลิกภาพว่า ตำแหน่งของมารดาในทางสังคมเศรษฐกิจจะมีผลต่อการพัฒนาการ ของเด็กน้อยกว่าการศึกษา เพราะมารดาที่มีระดับการศึกษาค่ามีแนวโน้มจะใช้มาตรการ ไม่เหมาะสมในการควบคุมและยินยอม ซึ่งตรงกันข้ามกับมารดาที่มีการศึกษาสูง พวกนี้ สามารถเข้าใจวิธีสังคมประเทิบุตรในสมัยปัจจุบัน การศึกษาจะเป็นสิ่งช่วยเตรียมมารดา ให้พร้อมที่จะใช้การควบคุมและการยินยอมที่เหมาะสมซึ่งมีผลต่อการพัฒนาพฤติกรรมทั้ง คนอื่น และพฤติกรรมอื่นในปริมาณที่เหมาะสม

Mercer และ Merton⁴³ ก็ได้แสดงทัศนะที่ชี้ให้เห็นผลของการศึกษาของบิดา มารดาที่มีต่อสังคมประเทิว่า บุคคลผู้มีโอกาสศึกษาถึงขั้นสูง แสดงว่ามีสติปัญญา ความสามารถ แรงจูงใจสัมฤทธิ์ผล และระดับความมุ่งหวังค่อนข้างสูง ดังนั้นบิดามารดาที่มีระดับการศึกษา สูง จึงน่าจะมีความสามารถในการทำหน้าที่เป็นตัวกลางของสังคมประเทิต่างกับบิดามารดา ที่มีระดับการศึกษาต่ำ

จากทัศนะของนักจิตวิทยาดังกล่าว ทำให้เข้าใจว่าการศึกษาของบิดามารคามีผลต่อ สังคมประเทิ เช่นบิดามารดาที่มีระดับการศึกษาสูง สามารถให้สังคมประเทิตูกด้วยค่านิยม สมัยใหม่ดีกว่า มีการควบคุมและยินยอมถูกในทางที่เหมาะสมกว่า หรือพูดอีกนัยหนึ่งบิดามารดา ที่มีระดับการศึกษาสูงมีแนวโน้มส่งเสริมให้บุตรพัฒนาบุคลิกภาพที่สนองความต้องการของสังคม มากกว่า

⁴²Henry W. Maier, Three Theories of Child Development (New York: Harper & Row, Publishers, 1969),p.178.

⁴³Mercer, and Merton, op.cit., p. 488.

ผลการศึกษาวิจัยทั้งภายในและต่างประเทศรวมทั้งทัศนะของนักวิจัย หรือนักจิตวิทยาที่ไ้รวบรวมไว้อาจค้นพบข้อเท็จจริงให้เห็นความแตกต่างในสังคมประเทระหว่างบิคาราคามีระดับการศึกษาสูงและต่ำในบางด้าน คือมีบิคาราคามีระดับการศึกษาสูงให้เหตุผลมากกว่า และมีการยอมรับมากกว่า-ในคานการฝึกหัดและการควบคุมใ้ปฏิบัติตามระเบียบ เน้นการฝึกความเป็นอิสระ การพึ่งตัวเอง ความสัมฤทธิผล มีการรับรู้และใ้รางวัลเกี่ยวกับความสัมฤทธิผล หรือการต่อสู้เพื่อความดีเด่นและมีความคาดหวังสูงกว่า ส่วนบิคาราคามีระดับต่ำมีความเข้มงวดในการฝึกหัดและการควบคุมใ้ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ไม่อนุโลมใ้มีพฤติกรรมก้าวร้าว มีการลงโทษ เช่นควยวิธีเขียนที่ ไม่คอยสนำเสมอในการฝึกหัดและไม่ใ้เหตุผลในการอบรมฝึกหัดมากกว่าบิคาราคามีระดับการศึกษาสูง

นอกจากนี้ผลการศึกษาวิจัยบางเรื่องแสดงใ้เห็นว่าเด็กมาจากบ้านที่มีบรรยากาศใ้เกี่ยวกับการอบรมฝึกหัด และสังคมประเทต่างกันมีบุคลิกภาพคนละแบบ คือบรรยากาศของบ้านที่ใ้เป็นประชาธิปไตยอันหมายถึงบิคาราคายอมรับเด็กในทางที่ถูกต้องไม่เข้มงวดหรือปล่อยปละละเลยในการฝึกหัดอบรม ในความเป็นอิสระแก่เด็ก และใ้เหตุผลในสังคมประเทมากกว่าอารมณ์ ผลปรากฏว่าเด็กจากบ้านลักษณะนี้จะเป็นคนที่กว้างขวางในหมู่เพื่อน ปรียบตัวใ้คือ มีความเป็นตัวของตัวเอง มีความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย และความมั่นคงทางอารมณ์ มีความรับผิดชอบและความกตริเริ่ม ส่วนพวกที่ใ้ได้รับสังคมประเทลักษณะใ้ใช้อำนาจ คือเข้มงวดในการฝึกหัดและควบคุมหรือใ้อารมณ์มากกว่าเหตุผล จะมีบุคลิกภาพที่ขี้อาย เก็บตัว หัวอ้อน ขอมตาม ไม่เป็นอิสระแก่ตัวเอง มีอารมณ์อ้อนไหว ซึ่งมีบุคลิกภาพตรงกับลักษณะสภาพทางจิตใจ สภาพทางอารมณ์ และความสามารถในการควบคุมจิตใจ แต่เพราะสังคมประเทแบบประชาธิปไตยและใ้ใช้อำนาจมีแนวโน้มตรงกับคานิยมการเลี้ยงดูของบิคาราคามีระดับการศึกษาสูงและต่ำตามลำดับ จึงกล่าวใ้ได้ว่า บุคลิกภาพของเด็กที่บิคาราคามีระดับการศึกษาสูงจะมีลักษณะทางบวกมากกว่า เช่นความสามารถในการสังคม ความสามารถทางการเรียน ความมั่นคงทางอารมณ์ ความสามารถในการรับผิดชอบ ความมั่นใจในตัว และความสามารถในการบังคับตัวเองมากกว่า จากข้อสรุปใ้ญ่วิจัยใ้ค่นำมาตั้งสมมติฐานข้อที่ 3 และ 4 โดยใ้ดังนี้

ข้อ 1 มีความแตกต่างในสังคมประเท 10 ล้าน ระหว่าง บัณฑิตที่มึระดับการศึกษาสูง และต่ำ ดังนี้

1.1 บัณฑิตที่มึระดับการศึกษาสูงมีสังคมประเทมากกว่าบัณฑิตที่มึระดับการศึกษาต่ำ ในด้าน

การเปิดความสัมพันธ์

ความคาดหว้ง

การเปิดความเป็นอิสระ

การใ้รางวัล

1.2 บัณฑิตที่มึระดับการศึกษาต่ำมีสังคมประเทมากกว่าบัณฑิตที่มึระดับการศึกษาสูง ในด้าน

ความเข้มงวด

การเปิดความเป็นระเบียบวินัย

ความถาวร

การลงโทษ

ข้อ 4 มีความแตกต่างในบุคลิกภาพ 15 ด้าน ระหว่างบุตรที่มึความมารถมีระดับการศึกษาสูงและต่ำ ดังนี้

4.1 บุตรที่มึความมารถมีระดับการศึกษาสูงมีลักษณะบุคลิกภาพมากกว่าบุตรที่มึความมารถมีระดับการศึกษาต่ำ ในด้าน

ความสามารถในการสังคม

ความสามารถทางกร เรียบ

ความมั่นคงทางอารมณ์

ความสามารถในการรับอิชอบ

ความมั่นใจในตนเอง

ความสามารถในการบังคับตนเอง

4.2 บุคคลที่มีความสามารถมีระดับการศึกษาต่ำมีลักษณะบุคลิกภาพมากกว่าบุคคลที่มีความสามารถมีระดับการศึกษาสูงในค่าน

- สภาพทางอารมณ์
- สภาพทางจิตใจ
- ความสามารถในการควบคุมจิตใจ
- บุคลิกภาพในครัวสัมพันธ์

ความหมาย และทฤษฎีบุคลิกภาพต่อไปนี้จะเป็นการสนับสนุนการตั้งสมมติฐานข้อที่ 1 และ 4 และใช้เป็นแนวทางในการตั้งสมมติฐานข้อที่ 7 และ 8 เนื่องจากความหมาย และทฤษฎีบุคลิกภาพมีมาก จึงขอกล่าวเฉพาะที่สนับสนุนการตั้งสมมติฐานเท่านั้น

ความหมายบุคลิกภาพตามทัศนะของนักสังคมวิทยา

Landis⁴⁴ ได้ให้ความหมายว่า บุคลิกภาพคือการฝึกหัดหรือการกล่อมเกลาบุคคลโดยกลุ่มบุคคลหนึ่งในสังคม

Ausubel⁴⁵ ให้ความหมายในเชิงสังคมวิทยาว่า บุคลิกภาพเป็นกระบวนการคัดเลือกลักษณะของบุคคลโดยกลุ่มเป็นตัวกำหนดกระบวนการ

Mercer และ Merton⁴⁶ ให้คำจำกัดความของบุคลิกภาพว่าเป็นลักษณะนิสัยที่ปรองที่สะท้อนถึงเกณฑ์มาตรฐานของสังคม

จากความหมายดังกล่าวย่อมนำให้เห็นว่าบุคลิกภาพเป็นสิ่งที่พัฒนาจากการฝึกหัดอบรม

⁴⁴ P.H. Landis, Adolescence and Youth : the Process of Maturing (2nd ed. New York : McGraw - Hill Book Co., 1952), p. 40.

⁴⁶ D.P. Ausubel, Ego Development and the Personality Disorders (New York : Grune and Stratton, Inc., 1952), p. 75.

⁴⁶ Mercer, and Merton, op.cit., p. 560.

ความแตกต่างพื้นฐานของสังคม หรือกล่าวว่าคุณลักษณะเป็นผลิตภัณฑ์ประเทสัมพันธ์ระหว่างอินทรีย์กับสิ่งแวดล้อมทางสังคม ดังนั้นบุคลิกภาพจึงมีแนวโน้มที่จะพัฒนาตามแรงกดดันของวัฒนธรรมมากกว่าความสามารถภายใน

ความหมายบุคลิกภาพตามทัศนะของนักจิตวิทยา

Allport⁴⁷ ให้ความหมายของบุคลิกภาพว่าเป็นระบบเปลี่ยนแปลงด้านจิตวิทยาภายในตัวบุคคล ซึ่งเป็นสิ่งกำหนดการปรับตัวเฉพาะของบุคคลต่อสิ่งแวดล้อม

Sullivan⁴⁸ กล่าวว่า บุคลิกภาพคือกระบวนการซึ่งเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (interpersonal) ที่เกิดขึ้น ๆ กัน และเป็นตัวกำหนดคุณลักษณะของบุคคล

Ausubel⁴⁹ ให้ความหมายเชิงจิตวิทยาว่าบุคลิกภาพคือลักษณะพฤติกรรมทั้งหมดของบุคคลทั้งแต่เวลาที่ผ่านไปจนถึงระยะเวลาที่กำหนด

จะเห็นว่าตามทัศนะของนักจิตวิทยา บุคลิกภาพเป็นเรื่องเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมมากกว่าสิ่งที่คิดขึ้นมาแต่เกิดหรือกรรมพันธุ์ ดังนั้นนักจิตวิทยาได้ให้ความหมายว่าบุคลิกภาพเป็นสิ่งที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและเป็นพฤติกรรมทั้งหมดของบุคคล ดังนั้นการที่บุคคลมีพฤติกรรมอย่างไรจึงเป็นสิ่งสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมเพราะสังคมประกิตมีผลต่อการเหนี่ยวนำพฤติกรรมบุคคล

จึงกล่าวได้ว่าตามทัศนะนักสังคมวิทยาและจิตวิทยาปัจจุบันมีแนวโน้มเชื่อว่าอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมต่อการพัฒนาบุคลิกภาพมากกว่าองค์ประกอบอื่น เพราะสิ่งแวดล้อมมีผลต่อการจำกัดขอบเขตการพัฒนาการ ทำหน้าที่ช่วยกระตุ้นให้พัฒนาลักษณะบุคลิกภาพบางลักษณะที่จำเป็นในการดำรงชีพและเป็นตัวประกิตให้บุคคลได้พัฒนาบุคลิกภาพบางด้านโดยผ่านสังคมประกิต

⁴⁷ G.W. Allport, Personality and Social Encounter (Boston : Beacon Press, 1960), pp. 470 - 487.

⁴⁸ H.S. Sullivan, The Interpersonal Theory of Psychiatry (New York : W.W. Norton , 1953) , p. 111.

⁴⁹ Ausubel, loc.cit.

Hilgard และ Atkinson⁵⁰ กล่าวว่า "บุคคลที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมทางสังคมย่อมได้รับแรงกดดันจากวัฒนธรรมต่อการพัฒนาบุคลิกภาพ แต่บุคคลในวัฒนธรรมเดียวกันมีบุคลิกภาพต่างกัน เพราะตัวกลางทำหน้าที่ถ่ายทอดวัฒนธรรมต่างกัน" นี่ย่อมแสดงว่าสังคมประเพณีของบิคารมารคาสัมพันธ์กับการพัฒนาบุคลิกภาพ

ทฤษฎีบุคลิกภาพที่กล่าวถึงสังคมประเพณีมีผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพมีหลายทฤษฎี

1. ทฤษฎีจิตวิเคราะห์⁵¹ (psychoanalytic theory) ทฤษฎีนี้เชื่อว่าบุคลิกภาพที่พัฒนาในวัยต้น ๆ จะมีผลต่อโครงสร้างทั้งหมดของบุคลิกภาพเมื่อบุคคลเป็นผู้ใหญ่ ได้แบ่งการพัฒนาการเป็นขั้น ๆ จนถึงขั้นบรรลุจิตภาวะ ถ้าเกิดปัญหาในขั้นพัฒนาการใดจะหยุด (fixation) ในขั้นนั้น หรือขั้นนั้นมีผลต่อโครงสร้างบุคลิกภาพทั้งหมด

นักทฤษฎีสาขานี้ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลิกภาพซึ่งสัมพันธ์กับสังคมประเพณีดังนี้

Freud เน้นว่าประสบการณ์ในวัยต้นชีวิตมีผลต่อการวางพื้นฐานพัฒนาบุคลิกภาพขั้นต่อไป ประสบการณ์ที่สำคัญได้แก่ความสัมพันธ์ระหว่างบิคารมารคาและเด็ก รวมทั้งทัศนคติที่การปฏิบัติของบิคารมารคาในการสนองความต้องการพื้นฐานด้านชีวภาพของเด็ก เช่น การให้อาหาร การฝึกหัดขับถ่าย เขาได้แบ่งขั้นพัฒนาการเป็น 5 ขั้น ขั้นต้น ๆ จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการตอบสนองความต้องการพื้นฐานดังกล่าว ถ้าการปฏิบัติของบิคารมารคาเหมาะสมและรวดเร็วแล้ว เด็กจะพัฒนาบุคลิกภาพที่สังคมต้องการ

Erikson⁵² ได้ตั้งทฤษฎีบุคลิกภาพพื้นฐานมาจากทฤษฎีจิตวิเคราะห์ เขาได้แบ่งขั้นพัฒนาการเป็น 8 ขั้น ถ้าบุคคลแก้ปัญหาในขั้นต้น ๆ สำเร็จก็นำสู่การพัฒนาที่เหมาะสมในขั้นต่อไป เขากล่าวว่าการพัฒนาบุคลิกภาพแต่ละขั้นได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรม เพราะสิ่งแวดล้อมจะกำหนดขอบเขต หรือให้อิสระในการเลือกเพื่อแก้ปัญหาในแต่ละขั้น

⁵⁰ Hilgard, and Atkinson, op.cit., pp. 463 - 464.

⁵¹ Lindsmith, and Strauss, op.cit., pp. 479 - 502.

⁵² Maier, op.cit., pp. 149 - 150.

มีคามารดาเป็นผู้นำเด็กให้มีการพัฒนาภายในขอบเขตสิ่งแวดล้อมทางสังคมโลกใช้ชีวิตแบบรับหรือ
ไม่ยอมรับการกระทำของตัวเอง

2. ทฤษฎีการเรียนรู้⁵³ (learning theory) ทฤษฎีนี้เชื่อว่าการพัฒนา

บุคลิกภาพบุคคลจะมีพื้นฐานมาจากประสบการณ์ในวัยต้นของชีวิต โดยเฉพาะเกี่ยวกับประสบการณ์
การให้รางวัลและลงโทษ วิธีให้รางวัลและลงโทษของบิดามารดาจะมีผลต่อการพัฒนานิสัย และ
ความกังวลใจ

นักจิตวิทยาที่เชื่อทฤษฎีนี้ต่างโต้แย้งว่าสิ่งแวดล้อมที่มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาบุคลิกภาพ
ดังนี้

Sears กล่าวว่ากรอบมโนทัศน์ของบิดามารดาที่เกี่ยวข้องกับแรงขับภายในของเด็ก
(innate drive) เช่นการกิน การจับถ่าบ มีผลให้เด็กพัฒนาแรงขับมุ่งใจ
(motivation drive) แรงขับนี้จะมีอำนาจเหนือกว่าแรงขับแรก และเป็นตัวกำหนด
พฤติกรรมของบุคคล เช่นพฤติกรรมก้าวร้าว การพึ่งตนเอง และการแข่งขัน

Sullivan⁵⁴ ให้ทัศนะว่า เด็กต้องพึ่งผู้ใหญ่ในการสนองความต้องการพื้นฐาน
ประสบการณ์เกี่ยวกับการตอบสนองความต้องการจากบิดามารดาจะเป็นพื้นฐานการพัฒนาทัศนคติ
เกี่ยวกับความมั่นคงปลอดภัยและการไว้วางใจผู้อื่น

จะเห็นได้ว่าทั้งทฤษฎีจิตวิเคราะห์และทฤษฎีการเรียนรู้ต่างก็ให้ความสำคัญแก่สังคม-
ประติภาของบิดามารดา โดยเฉพาะในวัยต้นของชีวิต โดยถือว่าเป็นพื้นฐานของโครงสร้างบุคลิกภาพ
บุคคล ทฤษฎีจิตวิเคราะห์เน้นความสำคัญด้านท่าทีการปฏิบัติและการฝึกหัดของบิดามารดา ส่วน
ทฤษฎีเรียนรู้ เน้นประสบการณ์การให้รางวัลและลงโทษที่เด็กได้รับจากบิดามารดา

จากความหมายและทฤษฎีบุคลิกภาพที่ไต่รวบรวมไว้ แสดงว่าทั้งนักสังคมวิทยาและ
นักจิตวิทยาต่างยอมรับอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมทางสังคมว่ามีผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพมากกว่า
ความสามารถภายในของบุคคล แรงกดดันจากวัฒนธรรมมีผลให้บุคคลพัฒนาบุคลิกภาพไปในทิศทาง

⁵³ Hilgard, and Atkinson , op.cit. , p. 495.

⁵⁴ Sullivan , loc.cit.

ที่สังคมต้องการโดยผ่านสังคมประติงของนิคตามารดา สังคมประติงค้ำเก็บวถักการสนองความ
 ด้องการพื้นฐานของเต็ก และการไหรางวัลสงโทยเป็นพื้นฐานในการพัฒนาบุคลิกภาพ ผู้วิจัยได้นำ
 แนวคิจากข้อมูลคังกล่าวประกอบการศึกษาวิจัยข้างค้ที่แสดงถึงบุคลิกภาพลักษณะบางค้ำน
 สัมพัธ์กับสังคมประติง มาคังสมมติฐานข้อที่ 7 และ 8 โดยคังว่า

ข้อ 7 มีความสัมพัธ์ระหว่างสังคมประติงและบุคลิกภาพแต่ละค้ำนของบุครชาวหญิง
 คอไปนั้

- 7.1 บุครชาวและหญิงที่นิคตามารดา มีระดับการศึกษาสูง
- 7.2 บุครชาวและหญิงที่นิคตามารดา มีระดับการศึกษาต่ำ
- 7.3 บุครชาวที่ไม่แบกระดับการศึกษาของนิคตามารดา
- 7.4 บุครหญิงที่ไม่แบกระดับการศึกษาของนิคตามารดา

ข้อ 8 มีความสัมพัธ์ระหว่างสังคมประติงและบุคลิกภาพแต่ละค้ำนของกลุ่มตัวอบบาง
 บุครคังหมค

ในปี พ.ศ. 2511 นายสมคิต ไชยบัญชร⁵⁵ ได้ศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกลักษณะของ
 นักเรีบนชายและหญิงที่มีความสามารถในการ เรีบนสูง กับนักเรีบนค้ที่มีความสามารถในการ เรีบน
 ค้ำของนักเรีบนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรีบนสาธิตจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย นักเรีบนค้มีความ
 สามารถสูงเป็นชาย 17 คน หญิง 9 คน และนักเรีบนค้มีความสามารถค้ำเป็นชาย 26 คน หญิง
 10 คน ใช้แบบทดสอบ HSPQ Form A ผลปรากฏว่านักเรีบนหญิงค้มีความสามารถในการ เรีบน
 สูงและนักเรีบนชายค้มีความสามารถในการ เรีบนค้ำ นิสภาหทางจิตใจออบนกว่านักเรีบนหญิงค้

⁵⁵ สมคิต ไชยบัญชร, "การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพบางค้ำนของนักเรีบนค้
 ความสามารถในการ เรีบนสูงกับนักเรีบนค้ที่มีความสามารถในการ เรีบนค้ำในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
 โรงเรีบนสาธิตจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย (A Comparative Investigation of Some
 Aspects of the Personality of High Achievement and Low Achievement
 Pupils Mathayomsuksa of Chulalongkorn Demonstration School) ,"
 วิทยานิพนธ์ปริญญานหาบัณฑิต แผนกวิชาจิตวิทยา จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย , พ.ศ. 2510 ,
 (อักษระเนว)

ความสามารถในการเรียนตำ นักเรียนหญิงทั้งกลุ่มแสดงลักษณะความเป็นตัวของตัวเองดีกว่า
นักเรียนชายทั้งกลุ่ม

จากผลการศึกษาวิจัยของสมถิต ไชยบัณเฑาะว์ ปรากฏว่านักเรียนหญิงมีบุคลิกภาพด้านความ
เป็นตัวของตัวเองมากกว่ากลุ่มนักเรียนชาย ซึ่งหมายความว่านักเรียนหญิงมีการตัดสินใจด้วยตนเอง
เจากความคิด และไม่พึ่งพาใครมากกว่านักเรียนชาย แต่เนื่องจากผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างน้อย คือ
กลุ่มชาย 17 คน และกลุ่มหญิง 26 คน และกำหนดว่าเป็นกลุ่มที่มีการคัดเลือก (selected group)
ดังนั้นผลการวิจัยอาจไม่มีความเชื่อถือได้สูง เมื่อนำไปใช้กับกลุ่มประชากรอื่น

ในปี ค.ศ. 1940 Terman และ Miles⁵⁶ ได้ศึกษาความแตกต่างของบุคลิกภาพ
ระหว่างชายและหญิงในสหรัฐอเมริกา ใช้กลุ่มตัวอย่างชายและหญิงหลายร้อยคน ทดสอบบุคลิกภาพ
ด้วย Word association test, Ink - blot association test ได้ผลดังนี้
เพศชาย - กล่าวอ้างสิทธิตนเอง และการรวบรวมกว่าทั้งทางตรงและทางอ้อม มีความเข้มแข็ง
และกล่าวหาผู้อื่นมากกว่า แต่มีกริยามารยาท ภาษา และอารมณ์น้อยกว่าหญิง ส่วนเพศหญิงมักมี
ความรู้สึกสงสาร เห็นอกเห็นใจ ชี้นิยม จู้จี้ และมีอารมณ์อ่อนไหวมากกว่า

ในปี ค.ศ. 1940 Johnson และ Terman⁵⁷ ได้ศึกษาความกังวลใจ ทัศนคติ
และค่านิยมของเพศชายและหญิง พบว่า เพศหญิงชอบเกี่ยวข้องกับสังคมมากกว่า (social
oriented) ซึ่งความแตกต่างนี้ได้ปรากฏตั้งแต่ตอนต้นของชีวิต ผู้วิจัยให้เหตุผลว่าเป็น

⁵⁶ L.M. Terman, and C.C. Miles, Sex and Personality : Studies in Masculinity and Faminity (New York : McGraw - Hill , 1940).

⁵⁷ W.B. Johnson, and L.M. Terman, "Some High Light in the Literature of Psychological Sex Differences , "Journal of Psychology , 9 (1940) , p. 327 - 336.

เพราะเพศหญิงเรียนภาษาได้เร็วกว่าจึงช่วยให้เพศหญิงสามารถไขภาษาคิดข้อใดดีกว่าเพศชาย
ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

ในปี ค.ศ. 1940 Johnson และ Terman⁵⁸ ได้ศึกษาความมั่นคงทางอารมณ์
ของเด็กหญิงและเด็กชาย พบว่าเด็กหญิงมีความกลัว ความกังวลใจ และแสดงการหันเหใจมากกว่า
แต่แสดงความรุนแรงเกี่ยวกับการปรับตัวน้อยกว่าเด็กชาย ทั้งนี้ผู้วิจัยอธิบายว่าอาจเนื่องจากบทบาท
ที่ต่างกันระหว่างเพศและความเข้มงวดของมีคามารถของพฤติกรรมดังกล่าวของ 2 เพศต่างกัน

Monroe⁵⁹ ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างเพศในการเข้าสังคมว่า
เพศหญิงมีความสามารถและสนใจในสังคมมากกว่าเพศชายตั้งแต่วัยเด็กจนกระทั่งวัยผู้ใหญ่
แม้เวลาเขากลุ่มเพศหญิงมีแนวโน้มเก็บตัว (introvert) มากกว่าเพศชาย แต่เพศหญิงมี
มารยาทในการเข้าสังคม สามารถเข้ากับผู้อื่น มีความสนใจในการเข้าสังคม และเป็นที่ยอมรับ
ในการเข้าสังคมมากกว่า

จากผลการศึกษาวิจัยข้างต้นพบว่าเพศชายและหญิงมีบุคลิกภาพต่างกันหลายด้านกล่าวคือ
เพศชายเข้มแข็ง กล้าหาญ และมีอารมณ์มั่นคงมากกว่า ส่วนเพศหญิงมีอารมณ์อ่อนไหวง่าย จีรังสาร
มีความกลัว วิตกกังวลมากกว่า นอกจากนี้เพศหญิงยังมีความสามารถในการเข้าสังคม และการ
ปรับตัวดีกว่าเพศชาย ลักษณะบุคลิกภาพที่แตกต่างดังกล่าวนี้มีแนวโน้มน่าเชื่อถือได้ เพราะได้พบ
ในนักเขียนและผู้ใหญ่ชายและหญิง ทั้งยังเป็นขอบของการศึกษาวิจัยหลายครั้ง ซึ่งศึกษาโดย
นักวิจัยต่างที่หรือต่างโอกาส วิจัยดำเนินการวิจัยและรวบรวมข้อมูลเชื่อถือได้ค่อนข้างสูง เพราะ
ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวนมาก และใช้เครื่องมือหลายอย่างในการทดสอบบุคลิกภาพ เช่น การวิจัย
ของ Terman และ Miles ใช้กลุ่มประชากรหลายร้อยคน ใช้แบบทดสอบ 2 ชนิดประกอบกัน

ในปี ค.ศ. 1957 Sears และผู้ร่วมงาน⁶⁰ ได้สัมภาษณ์มารดา 372 คนเกี่ยวกับ

⁵⁸ Johnson, and Terman , loc.cit.

⁵⁹ Walters Monroe , Encyclopedia of Educational Research

(New York : The Macmillian Company , 1952) , p. 1204.

⁶⁰ Sears , Maccoby, and Lewin , op.cit. , pp. 400 - 407.

ความแตกต่างในการอบรมเลี้ยงดูบุตรชายและหญิง ผลปรากฏว่ามารดาให้การอบรมเลี้ยงดูต่างกันระหว่างเพศดังนี้

การถว้ราว แมยมอมให้ลูกชายถว้ราวมากกว่าลูกสาว และมีกฤษฎีใหญ่กับเด็กอื่นเมื่อถูกรังแก ลูกสาวจะไม่ได้รับอนุญาตให้แสดงการถว้ราวตอบคำถามมารดา ส่วนลูกชายอาจได้รับการอนุโลมบ้าง มารดาส่วนใหญ่คิดว่าการคอสู้ของลูกชายเป็นสิ่งธรรมดาและจำเป็นในบางสภาพการณ์ ผู้วิจัยให้ทัศนะว่าทัศนคติเช่นนี้ของมารดา มีผลต่อพฤติกรรมของเด็ก เพราะแม่รายงานว่าลูกชายชอบทะเลาะ แส่คงอารมณ์กับพ่อแม่มอบยกว่าลูกสาว ผู้วิจัยสรุปว่ากรณีที่เพศชายมีพฤติกรรมถว้ราวมากกว่าหญิงนั้นก็เนื่องจากทัศนคติการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา

ความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ลูกชายถูกคาดหวังให้เรียนสูงกว่าลูกสาว มารดาส่วนใหญ่มีโครงการจะส่งลูกชายเรียนถึงระดับวิทยาลัย ส่วนลูกสาวมักหวังให้เรียนจบแค่ระดับมัธยมศึกษา ถือว่าลูกสาวไม่จำเป็นต้องเรียนมาก ส่วนลูกชายจำเป็นเพราะช่วยห้มีตำแหน่งการงานสูงขึ้น แม่หวังให้ลูกชายเรียนระดับวิทยาลัย 61 % ส่วนลูกสาว 34 %

วิธีการฝึกหัด ลูกชายจะได้รับการลงโทษด้วยการเขียนค้มากกว่า ส่วนลูกสาวถากถว้ราวก็ได้รับการตีแทนอบยกว่าลูกชายถากถว้ราว ใช้วินัยด้วยความรัก (love-oriented technique) กับลูกสาวมากกว่า ลูกชายจะได้รับคำชมเชยต่อพฤติกรรมที่ค้บยกว่า แต่ลูกสาวจะได้รับการชว้ว่าจะไม่รักเมื่อมีพฤติกรรมไม่ถูกใจบิดามารดาบยกว่าลูกชาย

ความเข้มงวดและการเรียกร้องความค้ต้องการ (restrictness and demand) ลูกสาวมักถูกเรียกร้องห้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยและมีมารยาทเรียบร้อยมากกว่าลูกชาย

การลงโทษ ลูกสาวมักได้รับความเอ็นดู (affection) จากบิดามารดามากกว่าและถูกลงโทษนอยกว่า

ผู้วิจัยสรุปว่าเด็กหญิงมักหัวอบน เชื่อฟังให้ความร่วมมือค้กว่าและมักได้รับการอบรมให้เหมาะสมกับมาตรฐานทางสังคมมากกว่าเด็กชายในระดับอายุค้เดียวกัน

Monsoe⁶¹ ได้กล่าวถึงลักษณะหัวอบนและการบอบคานของเพศหญิงว่า กรณีที่เพศ

หญิงมีลักษณะดังกล่าวมากกว่าเพศชาย เนื่องจากการยอมรับเลี้ยงดูของบิดามารดาความคาดหวังของสังคมต่างกันตั้งแต่เด็ก จะเห็นว่า เด็กหญิงจะได้รับการปกป้อง และแนะแนวทางจากบิดามารดาดีกว่าเด็กชาย ทำให้เด็กหญิงมีแนวโน้มในการยับยั้งตัวเอง (self-restraint) มีการลอกเลียนแบบวัฒนธรรมมากกว่า ส่วนเด็กชายจะถูกคาดหวังให้มีความรู้กว้างขวาง ถูกกระตุ้นให้มีความกล้าเริ่ม และกล้าหาญมากกว่า เพราะเป็นที่ยอมรับของสังคมทั่วไปที่หาเพศชายกองเข้มแข็ง กล้าหาญและมีอำนาจเหนือกว่าเด็กหญิง

Ausubel⁶² โลกกล่าวถึงลักษณะความแตกต่างของเพศชายและหญิงว่า เนื่องจากการยอมรับทางบ้านที่ต่างกันระหว่างเด็กชายและหญิง จึงทำให้เด็กหญิงเป็นที่ยอมรับของพ่อแม่ จินตนาการแม่ เอาแม่อย่างพ่อแม่ และจากบุคคลอื่นที่มีอำนาจเหนือกว่ามากกว่าเด็กชาย เด็กหญิงจะมีความต้องการน้อยในด้านการเป็นอิสระ การแสวงหาที่กล้าหาญ การแยกตัวจากบ้าน และจะยอมรับความคาดหวังกว้างของสังคมมากกว่า เด็กชายจะถูกสังคมคาดหวังให้มีความสัมฤทธิ์ผลมากกว่าเด็กหญิงและความคาดหวังกว้างนี้จะแสดงให้เห็นชัดในระยะตอนกลางของวัยรุ่น

จากการศึกษาวิจัยของ Sears และบุรุษงาน แสดงให้เห็นว่าบิดามารดาให้สังคมประเพณีแก่บุตรชายและบุตรหญิงต่างกันหลายด้าน คือบุตรชายได้รับการอนุมัติให้แสดงการก้าวร้าว และการต่อสู้ มีความคาดหวังกว้างในการศึกษาสูง และใช้การลงโทษควบคุมระเบียบมากกว่า ส่วนลูกสาวมักได้รับการรักความเอาใจใส่ ได้รับความชื่นชมเชย ความเข้มงวดเกี่ยวกับมารยาทเรียบร้อย และความเน้นระเบียบให้เหมาะสมกับมาตรฐานของสังคมมากกว่าลูกชาย ผู้วิจัยแสดงความคิดเห็นว่าการห้ามความกล้าหาญสังคมประเพณีแก่เด็กชายและหญิงต่างกันเช่นนี้ ทำให้มีบุคลิกภาพต่างกันระหว่างหญิงและชาย คือชายมักก้าวร้าวมากกว่า และหญิงมีแนวโน้มหัวอ่อน เชื่อฟังสอนง่ายกว่าชาย หรืออาจมีบุคลิกภาพความประพฤติตามระเบียบแบบแผนมากกว่าหญิง ผลการวิจัยที่น่าเชื่อถือเพราะตรงกับทัศนะของ Monroe และ Ausubel ที่มีใจความว่า เพศหญิงจะมีลักษณะหัวอ่อน ขอบตาม และจินตนาการมีอำนาจมากกว่าเด็กชาย ซึ่งความแตกต่างนี้เนื่องมาจากได้รับสังคมประเพณีต่างกัน

⁶² Ausubel, *op.cit.*, p. 434.

ทฤษฎีบทบาท 63 ก็ได้สนับสนุนว่าเพศชายและหญิงมีบุคลิกภาพต่างกันเพราะสังคมประกิต กล่าวคือบุคคลจะได้รับบทบาทของเพศชายหรือหญิงตั้งแต่เกิด บทบาทนี้จะถูกกำหนดโดยสังคมก่อนที่บุคคลเกิด ดังนั้นอิสรภาพต่าง ๆ ของบุคคลก่อนเกิดจึงถูกกำหนดด้วยบทบาท เมื่อบุคคลยังอยู่ในระยะที่ต้องพึ่งพิงบิดามารดา บิดามารดาจะทำหน้าที่สอนพฤติกรรมที่เหมาะสมกับบทบาททางเพศตามค่านิยมของสังคม

ดังนั้น อาศัยผลการศึกษาวิจัยทัศนะของนักวิจัย และทฤษฎีบทบาท กล่าวได้ว่าเพศชายและหญิงได้รับสังคมประกิตต่างกัน เพราะแรงกดดันจากบทบาทตามความคาดหวังของสังคม บิดามารดาให้การอบรมฝึกหัดแก่ชายและหญิง เพื่อให้มีพฤติกรรมเป็นทิศทางเกี่ยวกับค่านิยมทางสังคม ทั้ง 2 เพศได้รับสังคมประกิตต่างกันหลายด้าน เช่นชายจะได้รับการศึกษาให้มีความรับผิดชอบ คาดหวังให้รับการศึกษาสูง อนุโลมให้พฤติกรรมก้าวร้าว และถูกลงโทษด้วยการเขี่ยนตีมากกว่า ส่วนหญิงจะถูกบิดามารดากวดขันเรื่องกริยามารยาทและทำตามกฎเกณฑ์ของสังคม ถูกฝึกให้เป็นคนหัวอ่อน เชื่อฟัง และยอมตาม นั่นคือได้รับสังคมประกิตกันไม่ตรีสัมพันธ์ และได้รับความเข้มงวดเรื่องพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่าชาย ผลจากสังคมประกิตต่างกันนี้เป็นสาเหตุให้มีบุคลิกภาพต่างกันหลายด้าน คือเพศชายจะมีความเข้มแข็ง กล้าหาญ มีเหตุผล เป็นตัวของตัวเอง มีความมั่นคงทางอารมณ์ และมีความก้าวร้าวคือคั้งคือ การประพฤตินตามระเบียบแบบแผนมากกว่า ส่วนหญิงมีอารมณ์อ่อนไหวง่าย ซิสงสาร วิตกกังวล ทัศนคติใจ หัวอ่อน เชื่อฟัง และยอมตามมากกว่า คือมีบุคลิกภาพลักษณะสภาพทางจิตใจและไมตรีสัมพันธ์สูง และปรับตัวเข้ากับบุคคลใดดีกว่าชาย มีความมั่นใจในตนเอง เช่นความมั่นใจในการเข้าสังคมมากกว่าชาย จากข้อสรุปนี้ผู้วิจัยได้นำมาตั้งสมมติฐานข้อที่ 2 และ 5 โดยตั้งว่า

ข้อ 2. มีความแตกต่างในสังคมประติศ 10 ด้าน ระหว่างบิคมารคาของบุตราชาบและหญิง

2.1 บิคมารคาของบุตราชาบมีสังคมประติศมากกว่า ในด้าน

การบิภคาความสัมฤทธิผล

ความคาถหวัง

การลงโทษ

2.2 บิคมารคาของบุตราหญิงมีสังคมประติศมากกว่า ในด้าน

ความเข้มงวด

ไมตรีสัมพันธ์

การบิภคาความเป็นระ เบียบวินัย

ความก้าวร้าว

การให้รางวัล

ข้อ 5 มีความแตกต่างในบุคลิกลภาพ 15 ด้าน ระหว่างบุตราชาบและหญิง

5.1 บุตราชาบมีลักษณะบุคลิกลภาพมากกว่าบุตราหญิง ในด้าน

ความมั่นคงทางอารมณ์

การประพฤติคาตามระ เบียบแบบแผน

ความสามารถในการบังคับตนเอง

5.2 บุตราหญิงมีลักษณะบุคลิกลภาพมากกว่าบุตราชาบ ในด้าน

ความสามารถในการ เข้าสังคม

ความมั่นใจในตนเอง

สภากทางจิตใจ

ความสามารถในการ เข้ากลุ่ม

บุคลิกลภาพไมตรีสัมพันธ์

ผลการศึกษาวิจัย ทิศนะของนักวิจัยและทฤษฎีที่ใช้ เป็นพื้นฐานในการตั้งสมมติฐานการวิจัยข้อ 1 2 4 และ 5 แสดงให้เห็นว่าทั้งระดับทํารศึกษาของบิคมารคาและ เพศของบุตรา มีผลต่อสังคมประติศและบุคลิกลภาพ กล่าวคือ บิคมารคาที่มีระดับการศึกษาสูงมักจะมีวิธิบรม

ปีกหัก และควบคุมบุตรต่างจากกลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่ำ เช่น บิดามารดาที่มีระดับการศึกษาสูง มีความเข้มงวดในการปีกหักอบรมน้อยกว่า แต่ใช้เหตุผลในการสั่งคนประทีกและมีความคาดหวังให้บุตรสัมฤทธิ์ผลมากกว่า ส่วนบิดามารดาที่มีระดับการศึกษาต่ำจะลงโทษลูก เช่น เฆี่ยนตีมากกว่า นอกจากนั้น บิดามารดาในระดับการศึกษาสูงหรือต่ำยังให้สั่งคนประทีกแก่บุตรชายและหญิงต่างกัน เป็นต้นในเรื่องความเข้มงวดในการปีกหักและควบคุมให้ลูกปฏิบัติความกฏ เกล็ดหรือระเบียบวินัย หากผลการวิจัยข้างต้น เช่น การวิจัยของ Sears และ บรูว์มงาน แสดงให้เห็นว่าลูกสาวจะได้รับสั่งคนประทีกตายนี้น้อยกว่าลูกชาย ทั้งนี้เนื่องจากบทบาทความคาดหวังทางสังคมที่มีต่อเพศชายและหญิงต่างกัน บิดามารดาจึงกล่อมเกลาลูกชายและหญิงในทิศทางต่างกัน หลากหลายวิธี และผลการศึกษารวบรวมได้แสดงถึงอิทธิพลของสังคมประทีกที่มีต่อบุคลิกภาพของบุตร เช่น บุตรชายจะมีความก้าวร้าวหรือตึงตังมากกว่าบุตรสาว เพราะลูกชายได้รับการอนุโลมจากบิดามารดาให้ประพฤติกรรมดังกล่าวน้อยกว่า จึงกล่าวได้ว่าสังคมประทีกได้รับอิทธิพลจากระดับการศึกษาของบิดามารดาและเพศของบุตร และสังคมประทีกมีผลต่อบุคลิกภาพของบุคคล ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดนี้มาตั้งสมมติฐานข้อที่ 3 และ 6 โดยตั้งว่า

ข้อ 3 มีความแตกต่างในสังคมประทีก 10 ด้าน ระหว่างบิดามารดาของบุตรชายและหญิงที่มีระดับการศึกษาสูงและต่ำ คือไปนี้

- 3.1 บิดามารดาของบุตรชายที่มีระดับการศึกษาสูงและต่ำ
- 3.2 บิดามารดาของบุตรหญิงที่มีระดับการศึกษาสูงและต่ำ
- 3.3 บิดามารดาของบุตรชายและหญิงที่มีระดับการศึกษาสูง
- 3.4 บิดามารดาของบุตรชายและหญิงที่มีระดับการศึกษาต่ำ

ข้อ 6 มีความแตกต่างในบุคลิกภาพ 15 ด้าน ระหว่างบุตรชายและหญิงที่มีบิดามารดาที่มีระดับการศึกษาสูงและต่ำ คือไปนี้

- 6.1 บุตรชายที่มีบิดามารดาที่มีระดับการศึกษาสูงและต่ำ
- 6.2 บุตรหญิงที่มีบิดามารดาที่มีระดับการศึกษาสูงและต่ำ
- 6.3 บุตรชายและหญิงที่มีบิดามารดาที่มีระดับการศึกษาสูง
- 6.4 บุตรชายและหญิงที่มีบิดามารดาที่มีระดับการศึกษาต่ำ

สมมติฐาน

1. มีความแตกต่างในสิ่งคัมประกิต 10 ด้าน ระหว่างบิตามารคาที่มีระดับการศึกษาสูง และค่า คังนี้

1.1 บิตามารคาที่มีระดับการศึกษาสูงมีสิ่งคัมประกิตมากกว่าบิตามารคาที่มีระดับ การศึกษาค่า ในด้าน

การฝึกความสัมฤทธิ์ผล

ความคาดหวัง

การฝึกความเป็นอิสระ

การให้รางวัล

1.2 บิตามารคาที่มีระดับการศึกษาค่ามีสิ่งคัมประกิตมากกว่าบิตามารคาที่มีระดับ การศึกษาสูง ในด้าน

ความเข้มงวด

การฝึกความเป็นระเบียบวินัย

ความก้าวร้าว

การลงโทษ

2. มีความแตกต่างในสิ่งคัมประกิต 10 ด้าน ระหว่างบิตามารคาของบุตรชายและหญิง คังนี้

2.1 บิตามารคาของบุตรชายมีสิ่งคัมประกิตมากกว่าบิตามารคาของบุตรหญิงในด้าน

การฝึกความสัมฤทธิ์ผล

ความคาดหวัง

การลงโทษ

2.2 บิตามารคาของบุตรหญิงมีสิ่งคัมประกิตมากกว่าบิตามารคาของบุตรชาย ในด้าน

ความเข้มงวด

ไมคริซึมพัช

การฝึกความเป็นระเบียบวินัย

ความก้าวร้าว

การให้รางวัล

3. มีความแตกต่างในสังคมประติศ 10 ด้าน ระหว่างบิดามารดา ของบุตรชายหญิงที่มีระดับการศึกษาสูงและต่ำ คือเป็น

3.1 บิดามารดาของบุตรชายที่มีระดับการศึกษาสูงและต่ำ

3.2 บิดามารดาของบุตรหญิงที่มีระดับการศึกษาสูงและต่ำ

3.3 บิดามารดาของบุตรชายและหญิงที่มีระดับการศึกษาสูง

3.4 บิดามารดาของบุตรชายและหญิงที่มีระดับการศึกษาต่ำ

4. มีความแตกต่าง ในบุคลิกภาพ 15 ด้าน ระหว่างบุตรที่บิดามารดามีระดับการศึกษาสูงและต่ำ ดังนี้

4.1 บุตรที่บิดามารดามีระดับการศึกษาสูงมีลักษณะบุคลิกภาพมากกว่าบุตรที่บิดามารดามีระดับการศึกษาต่ำ ในด้าน

ความสามารถในการสังคม

ความสามารถทางการ เรียน

ความมั่นคงทางอารมณ์

ความสามารถในการรับนิชอบ

ความมั่นใจในตนเอง

ความสามารถในการบังคับตนเอง

4.2 บุตรที่บิดามารดามีระดับการศึกษาต่ำ มีลักษณะบุคลิกภาพมากกว่าบุตรที่บิดามารดามีระดับการศึกษาสูง ในด้าน

สภาพทางอารมณ์

สภาพทางจิตใจ

ความสามารถในการควบคุมจิตใจ

บุคลิกภาพไม่ศรีสัมพัทธ์

5. มีความแตกต่างในบุคลิกภาพ 15 ด้าน ระหว่างบุตรชายและหญิง ดังนี้
  - 5.1 บุตรชายมีลักษณะบุคลิกภาพมากกว่าบุตรหญิง ในด้าน
    - ความมั่นคงทางอารมณ์
    - การประพฤติตนตามระเบียบแบบแผน
    - ความสามารถในการบังคับตนเอง
  - 5.2 บุตรหญิงมีลักษณะบุคลิกภาพมากกว่าบุตรชาย ในด้าน
    - ความสามารถในหารเข้าสังคม
    - ความมั่นใจในตนเอง
    - สภาพทางจิตใจ
    - ความสามารถในการเข้ากลุ่ม
    - บุคลิกภาพไมตรีสัมพันธ์
6. มีความแตกต่างในบุคลิกภาพ 15 ด้าน ระหว่างบุตรชายและหญิงที่มีตามารคามีระดับการศึกษาสูงและต่ำ ต่อไปนี้
  - 6.1 บุตรชายที่มีตามารคามีระดับการศึกษาสูงและต่ำ
  - 6.2 บุตรหญิงที่มีตามารคามีระดับการศึกษาสูงและต่ำ
  - 6.3 บุตรชายและหญิงที่มีตามารคามีระดับการศึกษาสูง
  - 6.4 บุตรชายและหญิงที่มีตามารคามีระดับการศึกษาต่ำ
7. มีความสัมพันธ์ระหว่างสังคมประชิดและบุคลิกภาพแต่ละด้านของบุตรชายหญิงต่อไปนี้
  - 7.1 บุตรชายและหญิงที่มีตามารคามีระดับการศึกษาสูง
  - 7.2 บุตรชายและหญิงที่มีตามารคามีระดับการศึกษาต่ำ
  - 7.3 บุตรชายที่ไม่แบ่งแยกระดับการศึกษาของบิดามารดา
  - 7.4 บุตรหญิงที่ไม่แบ่งแยกระดับการศึกษาของบิดามารดา
8. มีความสัมพันธ์ระหว่างสังคมประชิดและบุคลิกภาพแต่ละด้านของกลุ่มตัวอย่าง
  - บุตร ทั้งหมด

7. เพื่อศึกษาลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างสังคมประเทิ และบุคลิกภาพแต่ละค้ำนของ บุตรชวหญิงค้อไปนี้

- 7.1 บุตรชวและหญิงที่มีค้ำมการค้ำนระดับการศึกษาคู่สูง
- 7.2 บุตรชวและหญิงที่มีค้ำมการค้ำนระดับการศึกษาคู่ค้
- 7.3 บุตรชวที่ไม่แบ่งแยกระดับการศึกษาคู่ของนิตามารค
- 7.4 บุตรหญิงที่ไม่แบ่งแยกระดับการศึกษาคู่ของนิตามารค

8. เพื่อศึกษาลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างสังคมประเทิและบุคลิกภาพแต่ละค้ำนของ กลุ่มค้ำวค้บางบุตรชวทั้งหมด

ขอบเขตของการวิจัย

1. เนื่องจกสังคมประเทิและบุคลิกภาพ เป็นเรื่องที่มีขอบเขตกว้างชววงบ้กแก่การ ศึกษาได้ค้วถึง ผู้วิจัยจึงจ้กค้ขอบเขตการศึกษา เฉพาะบงค้ำนเท่านั้น ค้

1.1 มุ่งศึกษาสังคมประเทิของนิตามารค 10 ค้ำน ค้การบ้กความส้มฤทธิบิล ความคาคห้หวัง การบ้กความเป็นอิสระ ความเข้มงวค ไมตรีส้มพันธ์ การอดได้รอได้ การบ้กความเป็นระเบียบ การค้ำวร้ว การให้รางวัล และการลงโทษ

1.2 มุ่งศึกษาบุคลิกภาพของกลุ่มค้ำวค้บาง 15 ค้ำน ค้ความสามารถในการสังคม ความสามารถในการเรียน ความมั่นคงทางอารมณ สภคทางอารมณ การประพคค้ตามระเบียบแบบแผน สภคพร เวียงหรือหคค้ ความสามารถในการรับนิศชอบ ความมั่นใจในตนเอง สภคทางจิตใจ ความสามารถในการเชากลุม ความสามารถในการค้ค้ค้จิตใจ ความเป็นค้วของค้วเอง ความสามารถในการบ้กค้ตนเอง การแสดงออกทางอารมณ และบุคลิกภาพไมตรีส้มพันธ์

2. ค้ค้ค้บางประชคกรที่ใช้เลือกจากนักเรียนชวและหญิง ชั้นมัธยมบ้ที่ 4 - 5 บ้การศึกษ 2513 ของโรงเรียนรัฐบคคและโรงเรียนราษฎร์ในจังหวัดพระนครบงโรงเรียนเท่านั้น ค้ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย โรงเรียนเทพศิรินทร์รววค โรงเรียนชานนควา โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียน โรงเรียนอัสสัมชัญ โรงเรียนน้าแพนช้วิหค โรงเรียนน้ทรศึกษา โรงเรียนมาแตร์เคอวิหควิทยาลัย และโรงเรียนสมถวิล ส่วนน้ค้ำมการค้ำนที่ใช้ในการวิจัยนี้เลือกเฉพาะนิตามารค ของนักเรียนช้บ เป็นกลุ่มค้ำวค้บาง

ความเชื่อเบื้องต้น

1. แบบส้มชานนน้ค้ำมการค้ำนเกี่ยวกับสังคมประเทิที่นำไปช้ใน สามารถวัดสังคมประเทิ ของนิตามารค

2. แบบทดสอบบุคลิกภาพ H S P Q Form A และแบบทดสอบบุคลิกภาพไมคริสัมพันธ์
ที่นำไปใช้นี้สามารถวัดบุคลิกภาพพอที่จะนำข้อมูลมาวิเคราะห์ได้

3. คะแนนจากแบบสัมภาษณ์สังคมประติศ และแบบทดสอบบุคลิกภาพที่มีการแจกแจง เป็น
ปรกติ (normal distribution)

คำจำกัดความ

สังคมประติศ หมายถึงการฝึกหัด ขอบรม และกล่อมเกลานิสัยความประพฤติและการกระทำ
รวม 10 ด้าน แต่ละด้านมีความหมายดังนี้

1. การฝึกความสัมฤทธิ์ผล (achievement training) หมายถึงการอบรมสั่งสอน
บุตร ให้เป็นผู้ที่มีความต้องการทำกิจกรรมทุกอย่างให้ได้รับความสำเร็จ กล้าและชอบในการแข่งขัน
ต่อสู้ สามารถทำงานให้มีมาตรฐานสูง

2. ความคาดหวัง (expectation) หมายถึง ความมุ่งหวังของบิดามารดาในด้านการ
ศึกษา การศึกษาต่อ การเป็นผู้นำ และความสัมฤทธิ์ผลอื่น ๆ ของบุตรตามเกณฑ์ของบิดามารดา

3. การฝึกความเป็นอิสระ (independent training) หมายถึง การอบรม
สั่งสอนบุตรให้พึ่งตนเอง สามารถช่วยตนเองในการสนองความต้องการพื้นฐาน เช่นการซักผ้า
รับประทานอาหาร สวมเสื้อผ้าเองตั้งแต่อายุ 2 - 2 $\frac{1}{2}$ ขวบ มีอิสระภาพในการหาและใช้เงิน
และการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องของตนเองและครอบครัว เช่นการเลือกวิชาเรียน
การแต่งกาย และกิจการในบ้าน

4. ความเข้มงวด (strictness) หมายถึงการเรียกร้องของบิดามารดาให้บุตร
มีระเบียบวินัยทั้งด้านส่วนตัว การทำงานบ้าน และสังคม เช่นการใช้จ่าย การกลับบ้านตรงเวลา

5. ไมคริสัมพันธ์ (affiliation) หมายถึงการสังคมนประติศให้บุตร อ่อนน้อม
เชื่อฟังผู้ใหญ่และมีความเกรงใจผู้อื่น

6. ความอดไครอไค์ (delay of gratification) หมายถึงการที่บิดามารดา
ฝึกให้บุตรมีนิสัยอดไครอไค์ เช่นเรื่องกินอาหารตามเวลา

7. การฝึกความเป็นระเบียบวินัย (disciplinary training) หมายถึงการที่ บิดามารดาฝึกให้บุตรมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ในการเก็บรักษาเครื่องใช้ส่วนตัว และมี มารยาทในการรับประทานอาหาร

8. ความก้าวร้าว (aggression) หมายถึงการที่บิดามารดาฝึกให้บุตรรับ พฤติกรรมที่มีแนวโน้มของการก้าวร้าว เช่นการขว้างปาสิ่งของ การร้องไห้ไม่ยอมหยุด และ การข่มขู่ใหญ่

9. การให้รางวัล (reward) หมายถึง การที่บิดามารดาชมเชย สัญญาให้สิ่งของ เป็นรางวัล เมื่อบุตรมีความสัมพันธ์ดีกับสถานศึกษา

10. การลงโทษ (punishment) หมายถึง การลงโทษเพื่อใ้บุตรมีการประพฤติ ปฏิบัติตามคำสั่งของบิดามารดา

บุคลิกภาพ หมายถึงลักษณะทางใจต่าง ๆ อันได้แก่พื้นนิสัย ความสนใจ ทัศนคติ สกปรทางอารมณ์ การปรับตัวด้านอารมณ์และสังคม ซึ่งสามารถวัดโดย High School Personality Questionnaire Form A และแบบทดสอบบุคลิกภาพไมกรีสัมพันธ์

บิดามารดาที่มีระดับการศึกษาสูง คือ บิดาและมารดาจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 (มัธยมปีที่ 8) หรือเทียบเท่าทั้งสายสามัญและสายอาชีวศึกษาเป็นต้นไป แต่สูงสุดไม่เกินระดับปริญญาโท หรือเทียบเท่าทั้งภายในและภายนอกประเทศ เช่น ประกาศนียบัตรวิชาชีพบริหารธุรกิจ อนุปริญญา- พยาบาล ประกาศนียบัตรวิชาครู วุฒิปริญญาตรี หรือ โท ในสาขาวิชาต่าง ๆ บิดาและมารดา จบการศึกษาระดับชั้นเดียวกันหรือต่างกัน แต่บิดาจบการศึกษาระดับชั้นเดียวกับมารดาหรือสูงกว่า โดยอยู่ภายในช่วงการศึกษาที่กำหนด

บิดามารดาที่มีระดับการศึกษาต่ำ หมายถึงบิดาและมารดาจบการศึกษาคั้งแต่ชั้นประถม ศึกษาปีที่ 3 เป็นต้นไป แต่สูงสุดไม่เกินชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 (มัธยมปีที่ 3) หรือเทียบเท่า บิดาและมารดาจบการศึกษาระดับชั้นเดียวกันหรือต่างกัน แต่บิดาจบการศึกษาระดับชั้นเดียวกับ มารดาหรือสูงกว่าโดยอยู่ในช่วงการศึกษาที่กำหนด

ระดับการศึกษา หมายถึงระดับการศึกษาสูง และระดับการศึกษานำของบิดามารดา

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัยครั้งนี้

1. ช่วยให้การบำบัดลักษณะสังคมประตึกของบิดามารดาที่มีระดับการศึกษาสูงและค่าพื้นที่บุตรชายและหญิง
2. ช่วยให้การบำบัดลักษณะบุคลิกภาพของเด็กวัยรุ่นชายและหญิงที่มีบิดามารดาที่มีระดับการศึกษาสูงและต่ำ
3. ช่วยให้การบำบัดว่าสังคมประตึกของบิดามารดาสัมพันธ์กับบุคลิกภาพลักษณะใด
4. อาจจะเป็นประโยชน์ต่อบิดามารดาหรือผู้เกี่ยวข้องกับการสังคมประตึก จะได้เห็นข้อดีข้อเสียของสังคมประตึกลักษณะต่าง ๆ พิจารณาการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็ก เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงสังคมประตึกให้เหมาะสม
5. อาจจะเป็นประโยชน์ต่อบุคคลหรือสถาบันทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับเด็ก เช่น บิดามารดา ครู และโรงเรียน โดยช่วยให้เข้าใจเด็กมากขึ้นในด้านพฤติกรรม อุดมคติ และทัศนคติ และช่วยให้เข้าใจสาเหตุที่มีบุคลิกภาพหรือพฤติกรรมลักษณะนั้น ๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการแนะแนวเด็กหรือเพื่อการแก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม
6. อาจจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ โดยรัฐจะได้เห็นแนวทางที่จะเตรียมบุคคลให้มีบุคลิกภาพที่เหมาะสมและสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศด้วยการวางแผนพัฒนาการศึกษาอย่างเหมาะสมเพื่อให้ประชาชนได้รับการศึกษาโดยทั่วถึง และพยายามยกระดับการศึกษาของประชาชน ทั้งนี้เป็นการวางรากฐานบุคลิกภาพของชนรุ่นหลัง
7. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาเกี่ยวกับสังคมประตึกและบุคลิกภาพให้กว้างขวางต่อไป